

POSTÁS DOLGOZÓ

XXIX. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

1984. MÁJUS

ÁRA: 1,50 FORINT

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A lehetőségek határain belül

Kedvező módosítások a kollektív szerződésben

Tájékoztató a központi vezetőség állásfoglalásáról

A Postások Szakszervezetének központi vezetősége április 26-i ülésén dr. Palotás Magda munkaügyi és szociálpolitikai igazgató előadásában megvitat- ta a Magyar Posta Kollektív Szerződésének 1984. évi módosítására vonatkozó előterjesztést. A szakszervezet részéről Péntek Petronella kv-titkár tolmácsolta az elnökség állásfoglalását. Ezután a központi vezetőség több tagja kért szót és mondta el véleményét, javaslatát, végül a testület módosításokkal elfogadta az előterjesztést.

Előkészítés

A Magyar Posta elnökének a kollektív szerződés 1983. évi végrehajtásáról szóló beszámolóját, a Postások Szakszervezete elnökségének idevonatkozó határozatát, valamint az 1984. évi módosítás tervezetét a dolgozók széles körben megvitat- ták. A középfokú postaszervek a vitaértekezleteket munka- helyi demokrácia fórumrend- szerének megfelelően tartották meg. A vitaértekezleteket meg- előzően az írásos anyagokat megtárgyalták a bizalmicsopor- tok is. A dolgozók általános vé- leménye az, hogy a kollektív szerződés megfelelően tükrözi a hatályba lépése óta elért ered- ményeket, és ésszerű követel- ményeket tartalmaz.

A vitaértekezleteken — az el- múlt évhez képest — kevesebb volt az észrevétel, a kiegészítés. Ez részben a jó előkészítés ér- deme, amihez a szakszervezet központja által megküldött ér- vanyag is hozzájárult, másrészt egyöntetű az az álláspont, hogy elegendő lenne a tervidőszak indításakor és félideben e vitá- kat megrendezni.

Az évenkénti beszámolási kö- telezettséget jogszabály írja elő. Tekintettel arra, hogy a népgaz- daság más vállalatainál még nincs ilyen kiforrott kollektív

szerződés, az Állami Bér- és Munkaügyi Hivatal, valamint a Szakszervezetek Országos Tanácsa az évenkénti beszámolita- st és módosítást szükséges- nek ítéli.

A vitákon elhangzott észrevé- teleket, javaslatokat, valamint a módosításokat a következő öt fő csoportba lehet sorolni:

- korábbi döntéssel már megoldott kérdések;
- viták alapján most eldön- tött témák;
- még ez évben előkészíten- dő, vagy megoldandó témák;
- később megvalósítandó feladatok;
- megvalósításra nem ja- vasolható felvetések.

Korábbi döntéssel már megoldott kérdések

A mozgópostai utazószem- mélyzet helyzetének javítását elősegítő intézkedéseket — a korábbi évek jogos felvetései- nél fogva — az elnökség 1983. szeptember 29-i ülésén tárgyal- ta. A posta vezetőségével egyet- értésben olyan döntés született, hogy

- az utazási pótlék egy órá- ra eső összegét növelni kell — mind a mozgópostán utazóknál, mind a jegyzékelőjáratosoknál — 1,50 forinttal; továbbá
- egységes eljárást kell ki- alakítani a távol töltött időnek munkaidőként való elismerésé- ben. Vagyis: a mozgóposta uta- zószemélyzeténél is — hasonló- an a gépkocsivezetőkhöz és já- ratkísérőkhöz — a készenléti idő felét munkaidőként kell figyelembe venni.

A módosításról az érdekelt postaszervek időben értesültek, és azt január 1-ével végrehajtot- ták.

A biztonsági pótlék növelé- sét és kiterjesztését tették szük-

séggé a pénzbegyűjtők kü- lönleges munkakörülményei. A feladattal kapcsolatos foko- zott veszélyhelyzet anyagi elis- meréseként július 1-től

- a gépjárművezetőket pénzgűjtés esetén a jelenlegi napi 35 forintos fegyverviselési pótlékon felül további 25 forint,
- az ugyanezt a feladatot el- látó járatkísérőket szintén napi 25 forint

díjazás illeti meg.

A pénzkezelési pótlék 1981. évi rendezése óta a kollektív szerződés vitái során a dolgo- zók minden évben a belső ará- nyok változtatására tettek ja- vaslatokat. A megoldással azonban mindaddig várni kel- lett, amíg a posta az anyagi fe- dezetről gondoskodni nem tu- dott. A vitákon elhangzottak figyelembevételével, hosszú előkészítő munkával alakult ki a módosítás. Tudjuk, hogy még így is maradtak benne feszült- ségek, az anyagi forrás szűkös- sége azonban a teljes megol- dást nem tette lehetővé. A je- lenlegi módosítás évente mint- egy 14 millió forint bértöbbletet jelentett. A módosítás július 1-ével lép hatályba.

A vitákon eldöntött témák

A kollektív szerződés ez évi módosítását elsősorban a szö- veg pontosabbá tétele jellemez- te, kisebb mértékben a felsőbb jogszabályok változásából ere- dő szabályozási kötelezettség teljesítésére.

A szövegjavítások közül a legvitatottabb kérdést — mind a vitaértekezleteken, mind a központi vezetőségi ülésen — a nyugdíjasok kedvezményei ké- pezték. Valamennyi hozzászó- lásból a törődés és aggodás csengett ki. A nyugdíjasok ke- dvezményei a módosítással nem csorbulnak. Minden kedvez-

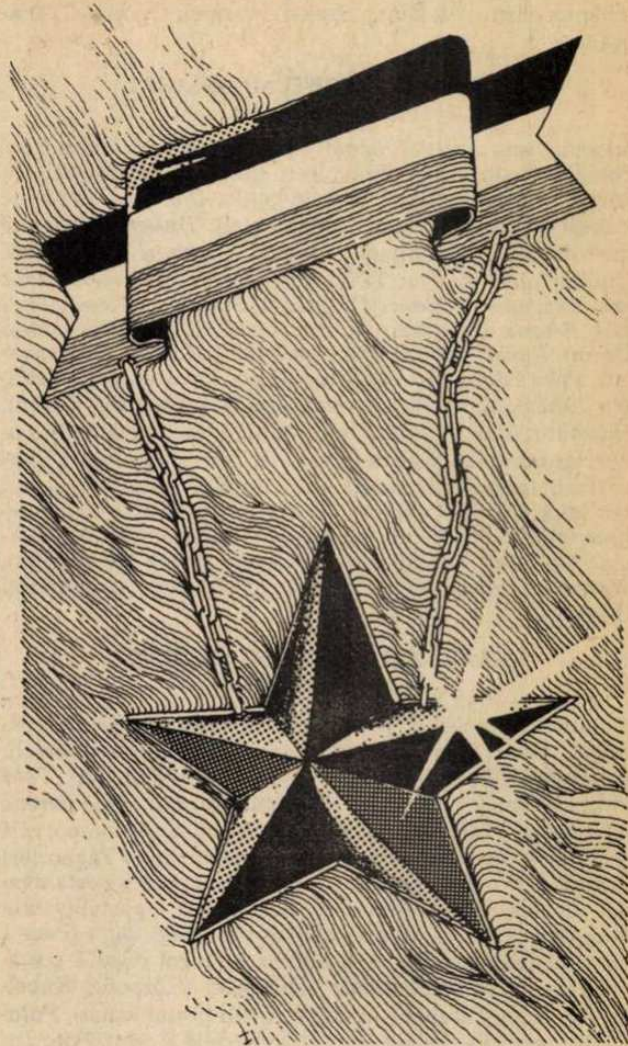
mény megmarad, csak máshol — külön utasításokban — kell szabályozni. (A kedvezmények- re vonatkozó szabályokat la- punk áprilisi számában részle- tesen ismertettük.)

A jogszabályi kötelezettség- ből eredő módosítások közül a munkaverseny keretében ad- ható jutalmak szabályozását kí- sérte élénk vita. Az új szabályo- zás a munkahelyi szintű kitün- tetések elnevezését és a vele ad- ható jutalomösszeg meghatáro- zását vállalati hatáskörbe adta. Például nem írja elő kötelezően a szocialista brigádoknak ado- mányozható brigádérem arany, ezüst, bronz fokozatait, a Kiváló Dolgozó kitüntetés jutalomöss- szegét stb.

Ezek figyelembevételével a vitaanyagban alternatív módo- sítási javaslat szerepelt a mun- kahelyi kollektívának adható kitüntetési formáknál. A vitá- kon a vélemények megoszlot- tak a két változat között, s a dol- gozók a megoldásra további ja- vaslatokat is tettek. A javasolt módosítások és a vitákon el- hangzottak ötvözeteként kiala- kult egy harmadik változat, amelyet az elnökségi és a köz- ponti vezetőségi ülés még to- vább finomított. Így alakult ki a szocialista brigádok elismerésé- nek végleges formája, amely a következő: — arany brigád- érem elismerés 1100—1500, ezüst brigádérem elismerés 800—1000, bronz brigádérem elismerés 500—700 forint között adható jutalomösszeggel.

Ez a változat — a javasoltak- hoz képest — jobban segíti a brigádkitüntetések odaítélésé- nek decentralizálását, és ezzel erősíti — a szabályozás szelle- mének megfelelően — a mun- kahelyi jellegét. A hivatalok, az üzemek fogják eldönteni, hogy az adott évben az egyes brigád- elismerési fokozatokhoz milyen jutalomösszeget adnak. Lehető-

(Folytatás a 3. oldalon)

A munkaverseny-mozgalomban 1983-ban elért ered- ményeinek alapján

KIVÁLÓ IGAZGATÓSÁG kitüntetésben

- a Miskolci Postaigazgatóság, és
- a Soproni Postaigazgatóság

részesült. A Magyar Posta elnökségének és a Postások Szakszervezete elnökségének

ELISMERŐ OKLEVELET

- a Budapesti Távközlési Igazgatóság

DICSÉRŐ OKLEVELET

- a Posta Központi Járműtelep,
- a Posta Központi Javítóüzem, és
- a Posta Kísérleti Intézet

kapta.

A POSTA ÉS TÁVKÖZLÉS KIVÁLÓ BRIGÁDJÁ

kitüntetésben a Savaria távközlési-kezelő brigád (Szombathely 1 postahivatal), a Ságvári Endre beren- dezésfenntartó műszerész brigád (Dél-Pest megyei Távközlési Üzem) és a Gutenberg nyomdászbrigád (Központi Anyaghivatal) részesült.

A POSTA KIVÁLÓ BRIGÁDJÁ

kitüntetést a következő 22 kollektíva kapta: Dózsa György műszerész brigád (Zala megyei Távközlési Üzem), Tavasz forgalmi felvevő brigád (Budapest 132 postahivatal), Ady Endre felvevő brigád (Kazincbarci- ka 1 postahivatal), Dobó Katica távközlési-kezelő bri- gád (Makó postahivatal), Kempelen Farkas műszerész brigád (Soproni Javító Szerelő Üzem), Puskás Tivadar távközlési-kezelő ifjúsági brigád (Tatabánya 1 posta- hivatal), Gagarin kézbesítő brigád (Szolnok 2 posta- hivatal), Ericsson műszerész brigád (Heves megyei Távközlési Üzem), Szerviz műszerész brigád (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság pécsi vezeték nélküli fel- ügyelőség), Április 4. műszerész brigád (Helyközi Távközlési Igazgatóság miskolci góc), „Tervező” tervezők brigádja (Szegedi Postaigazgatóság területi tervező iro- da), Jurij Gagarin tudományos munkatársak brigádja (Kísérleti Intézet), Koax tervező brigád (Tervező Inté- zet), Május 1. műszerész ifjúsági brigád (Budapesti Postaigazgatóság fenntartási üzem), Széchenyi létesít- ményi mérnökbrigád (Beruházási Iroda), Karancs gép- kocsiszerelő brigád (Központi Járműtelep, Salgótar- ján), Hámán Kató konyhai dolgozó brigád (Pécsi Pos- taigazgatóság), Kandó Kálmán komplexbrigád (Köz- ponti Műszaki Hivatal), Volvo szerelő ifjúsági brigád (Debreceni Gépjármű Szállítási Üzem), Zalka Máté la- katos brigád (Központi Magasépítési Üzem), Neumann János számítástechnikai ifjúsági brigád (Központi Hírlap Iroda), Zrínyi Miklós műszerész brigád (Köz- ponti Javító Üzem).

★

A kitüntetetteken kívül elismerésre méltó eredményt ért el múlt évi munkájával a munkaverseny-mozgalom- ban a Szegedi Postaigazgatóság, a Pécsi Postaigazga- tóság, a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgató- ság, a Posta Központi Hírlap Iroda, a Postai Tervező Intézet és a Posta Oktatási Központ.

A szakszervezet álláspontját Péntek Petronella kv-titkár, a tervezetet dr. Palotás Magda, a Magyar Posta igazgatója ismerteti

Május elseje alkalmából eddig végzett kiemelkedő munkájának elismeréseként a Szakszervezetek Országos Tanácsa a

SZAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT arany fokozatát

adományozta *Andrási István* szb-titkárnak (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság hatvani góc), *Botta D. Mátyás* jszb-titkárnak (Békéscsaba 2 postahivatal), *Dömötör Istvánné* jszb-titkárnak (Sárvár 1 postahivatal), *Huber Richárdné* szervezőnek (nyugdíjas), *Juhász Károlyné* szb-tagnak (Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem), *Kelemen János* szb-titkárnak (Miskolci Gépjármű Szállítási Üzem), *Molnár Ferenc* szb-titkárnak (Csongrád megyei Távközlési Üzem), *Nyéki Kálmán* jszb-titkárnak (Lábatlan postahivatal), *Pekk István* jszb-titkárnak (Eger 1 postahivatal), *Pintér János* szb-elnöknek (Központi Magasépítési Üzem), *Rittmann Márton* kv-tagnak (Komló 1 postahivatal), *Rómvári Antalné* szb-tagnak (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság frekvenciagazdálkodási iroda), *Schultheisz Antal* szb-titkárnak (Pécs városi Távközlési Üzem), *Szekeres Béláné* üdülési felelősnek (Budapest 70 postahivatal), *Szilágyi Gyuláné* tt-elnöknek (Magyar Posta Központja), *Weiszhar János* szb-titkárnak (Távbeszélő Alközponti Üzem); a

SZAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT ezüst fokozatával

tüntette ki *Bótz György* főbizalmi (Központi Műszaki Hivatal), *Erlitz Sándorné* szb-titkár (Pápa 1 postahivatal), *Fogarasi Mihályné* bizalmi (Bodajk postahivatal), *Foki Imre* szb-elnököt (Soproni Postaigazgatóság), *Kele Ferenc* szb-titkár (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság kaposvári góc), *Kisfalvi Attila* szb-titkár (Miskolc városi Távközlési Üzem), *Köröstyös Jánosné* kv-tagot (Nagykőrös postahivatal), *Loboda Imre* szb-titkár (Kecskemét 1 postahivatal), *Magassy Lászlóné* szociálpolitikai bizottsági tagot (Pécs 1 postahivatal), *Miklovics Mihályné* kv-tagot (Ózd 1 postahivatal), *Molnár Ferencné* szb-titkár (Központi Kábelüzem), *Nagy Ferencné* kv-tagot (Lenti postahivatal), *Pataki Gusztáv* szb-elnököt (Lipót Távbeszélő Üzem), *Póta István* szb-titkár (Központi Járműtelep), *Potz Lajosné* kv-tagot (Kecskemét 1 postahivatal), *Szabó Sándor* szb közigazgatási bizottsági tagot (Debreceni Postaigazgatóság), *Szerény Istvánné* üdülési felelőst (Belváros Távbeszélő Üzem), *Tamási Lajosné* főbizalmi (Budapest 62 postahivatal), *Zsirái István* szb-titkár (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság);

SZAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT oklevelet

adományozott *Acsai Györgyné* kulturális felelősnek (Tótkomlós postahivatal), *Andóci Balog Mária* mdb-elnök-helyettesnek (Szegedi Postaigazgatóság), *Antalóczy Árpádné* gazdasági felelősnek (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság jobbágyi góc), *dr. Agoston Katalin* jogsegélyszolgálati vezetőnek (Szegedi Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottsága), *Bajsz Béláné* bizalminak (Bagod postahivatal), *Bakó Károlyné* bizalminak (Hévíz postahivatal), *Balázs Irén* főbizalminak (Dorog postahivatal), *Balogh Mátyásné* bizalminak (Budapest 30 postahivatal), *Bausz Györgyné* bizalminak (Celldömölk 2 postahivatal), *Beck Balla Sándorné* tt- és üdülési felelősnek (Somogy megyei Távközlési Üzem), *Bényei Károlyné* bizalmiküldöttnek (Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal), *Bokor Józsefné* bizalminak (Szegedi Gépjármű Szállítási Üzem), *Boros András* tt- és üdülési felelősnek (Újpest 1 postahivatal), *Bús Gyula* kulturális felelősnek (Budapesti Hírlapterjesztő Üzem), *Czank Márta* bizalminak (Hatvan 1 posta-

KITÜNTETÉSEK

hivatal), *Cziráki Jánosné* bizalminak (Postás Művelődési Központ), *Csatári Jenő* bizalmihelyettesnek (Miskolci Postaigazgatóság), *Csokás Józsefné* szb-tagnak (Központi Anyaghivatal), *Dián Lászlóné* tt-bizottsági tagnak (Budapest-vidéki Postaigazgatóság), *Dóczi Sándorné* bizalminak (Sárospost postahivatal), *Domokosné Kuna Klára* jszb-titkárnak (Kunszentmárton postahivatal), *Erdei Sándor* bizalminak (Budapest 114 postahivatal), *Ernhoffer Ernőné* szvb-tagnak (Budapesti Postaigazgatóság), *Falmann Gyula* szb-titkárnak (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság veszprémi góc), *Farkas Zsigmondné* jszb-titkárnak (Szeghalom postahivatal), *Fehér Béláné* főbizalminak (Krisztina Távbeszélő Üzem), *Fekete Béla* szb-tagnak (Pély postahivatal), *Ferenczi Ferencné* bizalminak (Cegléd 1 postahivatal), *Gaál Gyula* tszb-tagnak (Debreceni Gépjármű Szállítási Üzem, mátészalkai garázs), *Galambos Lajos* jszb-titkárnak (Szuhaikálló postahivatal), *Gelencsér Jánosné* szb-tagnak (Kaposvár 1 postahivatal), *Gillich Istvánné* jszb-titkárnak (Mezőkovácsháza postahivatal), *dr. Halmos Csabáné* szb-tagnak (Tervező Intézet), *Heft Jánosné* tt-elnöknek (Budapest 100 postahivatal), *Helmecky Irén* szb-tagnak (Elszámoló és Statisztikai Hivatal), *Herzán Győzőné* tt-elnöknek (Budapest 65 postahivatal), *Hiti Miklós* szb-tagnak (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, solti adó), *Horváth Irén* szb-tagnak (Pécs 14 postahivatal), *Horváth László II.* bizalminak (Szombathely 2 postahivatal), *Horváth Lászlóné* szb-tagnak (Központi Javító Üzem), *Hüsi Ferenc* tszb-tagnak (Kaba postahivatal), *Hutás László* szb-titkárnak (Ferenc Távbeszélő Üzem), *Jäger Ádámné* szb-tagnak (Pécs 1 postahivatal), *Jánosy Sándorné* szvb-elnöknek (Pécsi Gépjármű Szállítási Üzem), *Kádár Ferencné* bizalmihelyettesnek (Budapest 4 postahivatal), *Kandász Norbertné* bizalminak (Zalaegerszeg 1 postahivatal), *Kanyó András* szb-titkárnak (Miskolci Javító Üzem), *Kiss Lászlóné* kulturális felelősnek (Szociális Hivatal), *Kocsis Ágnes* szb-tagnak (Kisvárd 1 postahivatal), *Kolmann Károlyné* bizalminak (Központi Járműtelep), *Kovács Márta* bizalminak (Fejér megyei Távközlési Üzem), *Kovács Miklósné* munkabizottság-vezetőnek (Központi Kábelüzem), *Kozák Sándor* főbizalminak (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság kábel-fenntartó üzem), *Kőhalmi László* szb-elnöknek (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság pécsi góc), *Köves Oszkár* bizalminak (Budapest 70 postahivatal), *Kun Jánosné* szb-tagnak (Tolna postahivatal), *Kun Jánosné* szb-tagnak (Hódmezővásárhely 1 postahivatal), *Lajcsik Andrásné* jszb-titkárnak (Vámosgyörk postahivatal), *Lakatos Felícia* főbizalminak (Budapest 72 postahivatal), *László Jánosné* bizalminak (Gödöllő 1 postahivatal), *Lovas Béláné* propagandistának (Kerekegyháza postahivatal), *Magyar Zoltán* főbizalminak (Budapest 10 postahivatal), *Markó Ákosné* szb-tagnak (Veszprém 2 postahivatal), *Márton István* szb-tagnak (Miskolc 2 postahivatal), *Mayer Ferencné* szb-tagnak (Győr 8 postahivatal), *Mesics Jenőné* bizalminak (Pankasz postahivatal), *Mészáros László* tszb-tagnak (Szegedi Hálózatépítő Üzem), *Micsónai Antalné* munkavédelmi felelősnek (Központi Hírlap Iroda), *Mihelyik Géza* főbizalminak (Zala megyei Távközlési Üzem), *Mikhárdi László* szb-titkárnak (Debrecen 2 postahivatal), *Mikó Józsefné* bizalminak (Győr 1 postahivatal), *Mikola Andrásné* adminisztrátornak (Debreceni Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottsága), *Mizsér Jenőné* tt-felelősnek (Lágymányos Távbeszélő Üzem), *Molnár Csabáné* bizalminak (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság kapcsolástechnikai üzem), *Molnár Istvánné* szb-tagnak (Eger 1 postahivatal), *Molnár Istvánné* tt-elnöknek

(Budapest 147 postahivatal), *Mórocz Lászlóné* munkavédelmi felelősnek (Értékcikkhivatal), *Nagy János* tt-felelősnek (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság épület-karbantartó üzem), *Nagy II. Lajos* főbizalminak (Miskolci Postaigazgatóság), *Nagy Sándor* szb-tagnak (Filatélia Vállalat), *Nyíri Lajosné* tszb-tagnak (Debrecen 1 postahivatal), *Oltványi Istvánné* szvb-elnöknek (Szeged 1 postahivatal), *Oszoba Flóriánné* főbizalminak (József Távbeszélő Üzem), *Palágyi György* szb-elnöknek (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság emódi felügyelőség), *Pápay Gézáné* szb-tagnak (Pécsi Postaigazgatóság), *Papp Dezső* szb-titkárnak (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság debreceni góc), *Patkós Gábor* szb-elnöknek (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság szolnoki rádióállomás), *Pekó Sándorné* bizalminak (Komárom megyei Távközlési Üzem), *Pelei Attila* újítási bizottsági vezetőnek (Debreceni Postaigazgatóság), *Pohl Károlyné* jszb-titkárnak (Balatonalmádi 1 postahivatal), *dr. Popovics Ivánné* jogsegélyszolgálati vezetőnek (Debreceni Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottsága), *Póta Anna* ifjúsági bizottsági tagnak (Gyál postahivatal), *Proszonyi Ferencné* szb-tagnak (Komló 1 postahivatal), *Proszki Istvánné* tt-felelősnek (Budapest 62 postahivatal), *Pusztaszeri László* szb-elnöknek (Rákospalota 1 postahivatal), *Rácz Endréné* bizalminak (Debreceni Postaigazgatóság), *Reményi Attiláné* bizalminak (Számítástechnikai és Szervezési Intézet), *Rénes Gyula* főbizalminak (Központi Táviró Hivatal), *dr. Rónai Ottóné* bizalmiküldöttnek (Balassagyarmat 1 postahivatal), *Sári Mihályné* szb-tagnak (Macs postahivatal), *Sarudi Gizella* bizalminak (Gyöngyös 1 postahivatal), *Simon Lászlóné* bizalminak (Somogyapáti postahivatal), *Stenger Józsefné* szb-elnöknek (Várpalota 1 postahivatal), *Stift Erzsébet* szb-tagnak (Kapuvár postahivatal), *Stramszky Károly* szvb-elnöknek (Lillafüred postahivatal), *Szabados Mihályné* tt-felelősnek (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), *Szabó Antal* bizalminak (Hajdúdorog postahivatal), *Szabó Lajosné* segélyezési bizottsági tagnak (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság belföldi távbeszélő központ), *Szabó Mária* propagandistának (Csongrád postahivatal), *Szabó Zoltánné* szb-tagnak (Endrőd postahivatal), *Székel József* szb-titkárnak (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság miskolci góc), *Szekeres Ferencné* jszb-elnöknek (Csécs postahivatal), *Szentes István* bizalminak (Lengyeltói postahivatal), *Szloboda Béla* szb-elnöknek (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, nyíregyházi rádióállomás), *Szoboszlai Béláné* tszb-adminisztrátornak (József Távbeszélő Üzem), *Szommer Magdolna* tt-felelősnek (Sopron 1 postahivatal), *Takács Józsefné* bizalminak (Eger 2 postahivatal), *Takács Kálmán* szb-tagnak (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság veszprémi felügyelőség), *Tankó Barnabásné* bizalmiküldöttnek (Salgótarján 3 postahivatal), *Taraczkó László* bizalminak (Központi Kábelüzem), *Tóth János Tibor* politikai munkatársnak (Budapesti Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottsága), *Tóth Jenőné* bizalminak (Nagykanizsa 1 postahivatal), *Tóth Zsófia* bizalminak (Sárkeresztos postahivatal), *Török Józsefné* jszb-titkárnak (Makó 1 postahivatal), *Török Mihályné* bizalminak (Ferenc Távbeszélő Üzem), *Turcsán Józsefné* tszb-tagnak (Nagykálló postahivatal), *Varga Dezső* tt-felelősnek (Újkér postahivatal), *Varga István* jszb-titkárnak (Mosonmagyaróvár 1 postahivatal), *Varga Pálné* szb-titkárnak (Ózd 2 postahivatal), *Vasas József* főbizalminak (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság hálózatépítő üzem), *Veres György* főbizalminak (Budapest 78 postahivatal), *Végh József* szb-tagnak (Központi Járműtelep), *Veszner József* bizalminak (Somogy-szob postahivatal), *Vida Sándorné* szb-tagnak (Kaposvár 1 postahivatal), *Vizi Jenő* főbizalminak (Központi Járműtelep), *Wolher Mihály* szb-elnöknek (Tolna megyei Távközlési Üzem), *Zilizi Tibor* bizalminak (Szolnok megyei Távközlési Üzem), *Zsibrita Éva* bizalminak (Lakitelek postahivatal).

Arany fokozat — szakszervezeti munkáért

Beszélgetésünk közben néhányan még gratulálnak a magas kitüntetéshez *Juhász Károlynénak*, akinek minden kézfogásnál könny szalad a szemébe.

— Resteltem, hogy ennyire elérzékenyülök, de nagyon váratlanul ért az elismerés. Nem azt mondom, hogy eddig nem becsülték meg a munkámat, de valahogy mégis mindig hátul álltam a sorban. Igaz, soha nem akartam felhívni magamra a figyelmet, és talán ezért esik ki-mondhatatlanul jól, hogy mégiscsak észrevették az igyekezetemet.

Családjának több tagja szakmabeli: édesapja több mint negyven évi szolgálat után ment a postától nyugdíjba. Juhász Károlyné 1953-ban a biharkeresztési hivatalban kezdte pályafutását. Ezután Debrecenben az 1-es, majd a 2-es hivatal főpénztárosa, illetve tévé-ügyművezetője volt, s 1972-ben került át jelenlegi munkahelyére, a Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzembe, ahol jelenleg is előadó. E munkahelyén érzi magát a legjobban. Mint mondja: az szb-titkár hozzá hasonlóan gondolkodó, munkáscentrikus partner.

Az érdekvédelmi munkába 1956-ban kapcsolódott be tevékenyen Biharkeresztésen, ahol járási titkári teendőket látott el 1964-ig. Ezután lett Debrecenben nőfelelős, s e feladatot jelenleg három megyére kiterjedően végzi. Vezetőségi tagja a postaigazgatóság területi szakszervezeti bizottságának, egy egészségügyi bizottságnak, titkára ezenfelül a helyi üzemi brigádklubnak.

Érettségi után elvégezte a tisztí tanfolyamot, majd egy kétéves pártiskolát, és hogy társadalmi tisztiségének még jobban megfeleljen, most képzí magát tovább a pártiskola nőpolitikai kollégiumán.

A kérdésre — mire a legbüszkébb az életében? — azt feleli, hogy mindig megállt a saját lábán. Egyedül nevelte fel lányát, adott diplomát a kezébe, s úgy

igyekezett megszervezni családi életét, hogy az semmilyen körülmények között ne hátráltassa munkahelyi kötelezettségeinek teljesítésében.

Az őszinte bókra, hogy külséjén sem az idő, sem a sok munka, de még az utóbbi idők betegsége sem hagyott nyomot, mosolyogva megjegyzi, hogy pedig már kétszeresen is nagymama.

A mások gondjaiban való osztozás, a segíteni akarás az alaptermészete:

— Hihetetlen öröm, ha valakinek apróbb-nagyobb baját elintézhetem, hogy bizalommal fordulnak hozzám az emberek. A legboldogabb akkor vagyok, ha a fizikai dolgozókért tehetek valamit. Ha egy agyonfáradt munkás a kátrányos kezét nyújtja, és csak annyit mond: köszönöm...

*

Már néhány mondatból kitűnik, hogy ami *Schultheisz Antalnak* a szívén — az a száján is. Szükszavúan, csak a lényegre törve mondja el rövid életrajzát, amelyben a főszerepe a munkának jutott.

Harmincötödik éve dolgozik egy munkahelyen: a Pécs városi Távközlési Üzemben. Három esztendeig távirdamunkásként, utána zavarelhárítóként, majd a féléves tanfolyam elvégzése után vonalfelügyező lett. 1958 óta munkavezető.

— Nem éppen rózsás körül-

mények között végezzük ezt a nehéz fizikai munkát, de én mindig nagyon szerettem. Az irányítás felelősségteljes feladat, de szabad vagyok és önálló; ezért sem fogadtam el a gyakran felkínált kényelmesebb íróasztalt. Persze, az sem volt mindegy a három gyerek mellett, hogy ezt a munkát sokkal jobban megfizetik.

1954-ben választották meg szb-elnöknek, 1962-től az üzem szakszervezeti bizottságának a titkára. Hogy miért vállalta hosszú időn keresztül, arra így válaszol:

— Ebben a tisztségben sokat segíthet másokon az ember, ha nem sajnálja rá a fáradságot, ha nem fél olykor kinyitni a száját. Én szeretem az egyenes beszédet, de ha arra van szükség, az okos kompromisszumot is. A törvényes kereteken belül eddig mindent sikerült elintézni. Az utóbbi években a legtöbb eredményt a lakásügyekben értük el: minden megalapozott igényt kielégítettünk az üzemben. Az emberek pedig még a kis dolgokért is nagyon hálásak, és ez nagyon lelkesítő; szakszervezeti ügyektől én még soha nem fáradtam el.

A családi körön, a kert gondozásán kívül a sport jelenti számára a kikapcsolódást. Hajdan a sportmunkán keresztül került a postához, és nyolc éven át volt a Pécsi Postás SE labdarúgó szakosztályának a vezetője.

A különböző dicséző okleveleknek, jutalmaknak ma már a számára sem emlékszik, s arra is csak rövid gondolkodás után felel, hogy hányszor kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést.

— Tízszer bizonyosan. És ha örül is az ember a hivatalos elismeréseknek, a végzett munkának nem minden esetben ez a mércéje. Hanem a hétköznapi során kialakult megbízható jó viszony, amelyben gyakran szavak nélkül is megnyilvánul a kölcsönös bizalom, a segíteni akarás. Az a megbecsülés, mely nélkül semmilyen, de szakszervezeti munka végképp nem képzelhető el.

— Simon —

Két új alapszerv

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóságnál újonnan alapított *Nyilvános Távbeszélő Üzemben* március 14-én megalakult a szakszervezeti alapszervezet. Háromtagú bizottságot választottak, *Mészáros Lajos* lett a titkár.

A *Postás Sport Egyesület* dolgozói február 16-án tartottak alakuló taggyűlést. A sportegyesületi munka sajátos jellegéhez igazodó mozgalmi élet indokolja az önálló alapszervezet megalakulását. Háromtagú bizottságot választottak, titkár *Dömötör Sándor* lett.

Ezzel a Postások Szakszervezetének 312 alapszerve van. Mindkét új alapszerveünknek jó munkát kívánunk.

Titkári tanfolyam

Egyhetes továbbképzésen vettek részt április közepén a SZOT oktatási intézetében a Soproni és a Pécsi Postaigazgatóság szakszervezeti titkárai.

A hallgatók tájékoztatást kaptak a kongresszusi határozatokból és az MSZMP KB tavaly októberi állásfoglalásából adódó feladatokról, a jövedelemszabályozás rendszeréről és a hozzá kapcsolódó szakszervezeti álláspontokról, továbbá a munkahelyi demokrácia érvényesítésének időszerű kérdéseiről.

Kedvező módosítások a kollektív szerződésben

(Folytatás az 1. oldalról)

seget ad ez a megoldás arra is, hogy azonos fokozatú brigádkitüntetésen belül — az elért eredményekhez jobban igazodva — brigádonként differenciált jutalomösszegeket állapítsanak meg.

A részletes szabályozást a munkaversenyről szóló új postai rendelkezés fogja tartalmazni.

Folyamatban van . . .

A Magyar Posta elnökeinek és a Postások Szakszervezete központi vezetőségének a kollektív szerződés múlt évi módosításánál hozott együttes döntése szerint a **külszolgálatokkal kapcsolatos átalányokat** átfogóan felül kellett vizsgálni. A felülvizsgálat eredményét az elnökség 1983. november 24-i ülésén megvitatta, és kiegészítésekkel egyetértett az átalányok egységesítésére, a szabályozási elvekre, módszerekre és a megvalósítás ütemére vonatkozó javaslatokkal. Jelenleg folyamatban van a tisztázandó és az engedélyhez kötött kérdések egyeztetése az Állami Bér- és Munkaügyi Hivatallal, továbbá a jövedelemcsökkenések felmérése és megoldásuk módozatainak kialakítása.

A saját gépkocsi hivatalos célú használatáért átalányértésként részesíthető munkakörökre és kilométerkeretekre vonatkozóan az előző években sok észrevételt tettek a dolgozók. Ezért a posta vezetősége — élve az önállóság adta lehetőséggel — a Postások Szakszervezetével egyeztetve a kérdést újból szabályozta. Ezzel — csekély

módosítással — az Állami Bér- és Munkaügyi Hivatal és a Közlékedési Minisztérium is egyetértett.

Az utasítás rövidesen megjelenik. Az új szabályozás lényegesen több munkakörben teszi lehetővé a saját gépkocsi használatát átalányértésként, továbbá indokolt esetben, egyedi elbírálás alapján a jelenleginél nagyobb összegű átalányra is lehetőséget ad.

A postánál a 40 órás munkahét teljes körű bevezetésére a minisztertanácsi határozat alapján egyelőre nincs lehetőség. Ez évi feladat a két és több műszakos munkakörökben a bevezetés lehetőségének vizsgálata.

A **bértarifarendszer** január 1-ével megváltozott. Az év folyamán a kollektív szerződés 3. sz. mellékletét képező bérrendszereket felül kell vizsgálni, s megfelelően módosítani.

E munkálatok során külön gondot kell fordítani a technikus, az üzemmérnök és a mérnök besorolására, valamint a postán kívüli munkaviszonyok beszámítására; a termelésirányító munkakörök besorolásánál jelzett feszültségek vizsgálatára, feloldására, a bérrendszer sajátos postai elemeinek (fokozati díj, képzettségi díj) felülvizsgálatára, korszerűsítésére.

Később megvalósítandó feladatok

A viták során a dolgozók több olyan témát vetettek fel, amelyek jogos igények. Megva-

lósításukhoz azonban anyagi fedezet jelenleg nincs. Ilyenek:

— a postahivataloknál a járatok munkarenden kívüli fogadásához, indításához kapcsolódó ügyeleti díjatalány növelése;

— a különleges raktárkezelési, takarítási, kárgondnoki pótlékok felülvizsgálata, szükség szerinti növelése;

— a különleges („K”) pótlék növelése;

— a pénzkezelési pótlék további finomítása.

E kérdések tehát később, a forrás megteremtésének ütemében oldódnak meg.

Megvalósításra nem javasolható felvetések

Elhangzottak a vitákon olyan észrevételek, javaslatok is, amelyek megvalósítása jogszabályi korlátba, tilalomba ütközik, vagy a mögötte levő igény nem valós, indokolatlan.

Ilyenek például:

— az 50 éves törzsgárdafokozattal 10 000 forint törzsgárdajutalom fizetése. Az MT—SZOT együttes határozat legfeljebb 8000 forint fizetését teszi lehetővé.

— A társadalmi munkából képzett lakásépítési alappól lehessen kölcsönt folyósítani lakásfelújításhoz, korszerűsítéshez stb. A pénzügyminiszter, valamint az építési és városfejlesztési miniszter együttes rendelete szerint kölcsön csak lakásépítéshez, bővítéshez és vásárláshoz nyújtható. Lakásfelújításhoz, korszerűsítéshez az

OTP nyújthat kölcsönt 3 százalékos kamattal.

— Az üzemi étkeztetéshez adott vállalati hozzájárulást pénzben fizesse ki a posta. Az idevonatkozó jogszabály ezt megtiltja, a juttatást csak természetben vehetik a dolgozók igénybe.

— A karácsony és újév közötti munkanapokat szélesebb körben lehessen átcsoportosítani. A minisztertanácsi határozat értelmében munkanap-átcsoportosításra a postán csak az ipari és építőipari egységeknél van lehetőség. E postaszerveknél is csak abban az esetben, ha az átcsoportosítás jelentős gazdasági előnnyel jár.

— A magasépítés területén hétfői és pénteki napokon a 8 óra helyett 4 óra legyen a mun-

kaidő, továbbá a túlórákereteket nagyobb óraszámokban kellene megállapítani.

Ezek — a jelenlegi helyzetben — nem valós törekvések. A munkahét ötnapos. A heti munkaidőnek a hét napjai közötti differenciálása, valamint a túlórákeret további növelése a napi munkaidő hosszát olyan mértékben megnövelné, hogy az már a dolgozók egészségére károsan, a munka színvonalára és biztonságára kedvezőtlenül hatna.

A dolgozók által tett javaslatokat és kéréseket az ismertették szerint mérlegelve készült el a kollektív szerződés 1984. évi (6. sz.) módosításának tervezete, a központi vezetőség pedig a fent ismertetett szempontok szerint vitatta meg, egé-

sztette ki és fogadta el a változásokat. A vitákon elhangzott és továbbított javaslatokat, kéréseket — amelyek a kollektív szerződés módosításával nem rendeződtek — a szakma és a szakszervezet közösen vizsgálja és a középfokú postaszerveknek írásban megválaszolja.

★

Következő napirendi pontként a központi vezetőség megvitatta és elfogadta a szakszervezet 1983. évi gazdálkodásáról szóló beszámolójelentést, majd jóváhagyta 1984. évi költségvetését. Végül beszámolót hallgatott meg a legutóbbi ülés óta végzett szakszervezeti munkáról.

Toth Pálné

Kísérjük figyelemmel!

A Postások Szakszervezetének elnöksége — határozatának megfelelően — ismét napirendre tűzte a hálózatépítők teljesítménybérét. Megtárgyalta a tapasztalatokat, értékelte a kitűzött célok megvalósulását.

Az értékelésnél mindössze félévi tapasztalatokra lehetett támaszkodni. Ennyi idő kevés ahhoz, hogy az új bérformáról véglegesnek tekinthető következtetéseket lehessen levonni, ítéletet alkotni. Az idő rövidsége kívül más tényezők is nehezítették az értékelést, mint például az, hogy a teljesítménybért évközben vezették be. Ez a szükséges alapadatok időbeni elkülönítésénél gondot okozott. Nem kevésbé az, hogy ugyanabban az időben változtak meg az egységarak, és az átlállásnál figyelembe vett 15 százalékos normaszűkítés csak reprezentatív felmérésen alapul. Mindezeket figyelembe kellett venni a számszerű mutatók értékelésénél.

A tapasztalatok alapján az elnökség a következőket állapította meg:

- a teljesítmény és a termelékenység javult;
- a létszám stabilizálódott, sőt növekedett;
- a munkaidőalapot jobban kihasználják;
- a munkafegyelem erősödött;
- a dolgozók átlagkeresete nőtt;
- a munka szervezethez több esetben akadályozták az anyagellátást, egyes igazgatóságoknál a tervellátottság gondjai;
- gondot okoztak az egységárgyűjtemény egyes tételeinek normaidő;
- az elszámolási rendszerben sok a felesleges adminisztráció.

Összességében megállapítható, hogy a nehézségek ellenére a teljesítménybér bevezetése sikeres volt, a tapasztalatokat fel-

használva azonban fejleszteni kell. Ezzel kapcsolatos további legfontosabb feladatok és tennivalók.

— Felül kell vizsgálni az egységárgyűjteményben a nagyobb eltéréseket mutató normaidőket, s szükség szerint módosítani kell.

— Kötelezni kell az igazgatóságokat a kapcsolódó munkatérületek anyagi érdekeltiségi rendszerének kialakítására.

— Lehetőséget kell teremteni a gépkezelők teljesítménybérbe való bevonására, amennyiben a munkafeltételekről az igazgatóságok gondoskodni tudnak.

— A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság hálózatépítő üzemének kábelserelőinél — amennyiben a teljesítménybér kiterjesztésére az igazgatóság felkészült — július 1-vel kísérletképpen a teljesítménybérezés bevezethető.

— Az igazgatóságoknál nagyobb gondot kell fordítani a hálózatépítő üzemek gépjármű-kilométer-kereteinek megállapítására.

— Felül kell vizsgálni a hálózatépítő üzemek jelenlegi elszámolási rendszerét, törekedni kell az adminisztráció egyszerűsítésére; a módosított rendszer tegye lehetővé a teljesítménnyel arányos bérkiáramlás ellenőrzését.

Az elnökség a posta vezetőivel egyetértésben indokoltak tartja, hogy egy év elteltével — pontosabb alapadatokra támaszkodva — a teljesítménybér értékelését megismételjék. Ezért a területi szakszervezeti bizottságoknak és a szakszervezeti bizottságoknak feladatául adta, hogy a teljesítménybért továbbra is kísérjék figyelemmel, az észrevételeket folyamatosan gyűjtsék, egy év múlva értékeljék, s ennek eredményéről adjanak számot. A jelentések alapján a tapasztalatokat a kv közzgazdasági osztálya összegyezze, és terjessze az elnökség elé.

T. P.

Soproni tapasztalatok

Több támogatást érdemelnek a gazdasági munkaközösségek

Kapacitásgondok a Soproni Postaigazgatóság területén is vannak. Hat vállalati gazdasági munkaközösség igyekszik ezt enyhíteni. A társulások munkájáról dr. Bujtás Ilona, a jogügyi osztály vezetője tájékoztatót.

Elsőként jött létre — 1982 augusztusában — egy tizenhárom tagú Távközlési Tervező Vgmk. Az együttműködési szerződésben évi egymillió forintos munkaszerepel. Előirányzatukat 1983-ban teljesítették, s ebből a posta nyeresége csaknem 250 ezer forint volt. Az sem közömbös, hogy a fenntartási feladatokra kivitelezési terv készült, ami korábban a szűkös kapacitás miatt nem mindig volt. 1984-ben még egy vgmk alakult a területi tervező irodánál, így a tervezési igények már ki-elégíthetők. Most már a kivitelezői kapacitás keresése a gond.

Hosszú ideig szünet következett az első vgmk megalakulása után, hiába szorgalmazták. Végre — ismét egy fontos feladatra — Tapolcán sikerült a Hálózatbontó Vgmk-t létrehozni 1983 júniusában. Egy negyedéves egymillió forint értékű üzemén kívüli hálózatot bontottak le, a hulladékanyag értéke 75 ezer forint volt. A gazdasági társulás munkájának köszönhető, hogy a Veszprém megyei Távközlési Üzem területén legkevesebb az üzemén kívüli hálózat. Különben erre a munkára soha nincs kapacitás. Pedig a hálózat az állószköz-állományban szerepel.

A tapolcai tapasztalatok nyomán szorgalmazták vgmk létrehozását a Vas megyei Távközlési Üzennél is, de eddig nem sikerült. A vasvári körzetmesteresség dolgozói vállalták volna, de kevesen vannak. A hálózatbontás nagyon balesetveszélyes, szabályok írják elő, hányan vezethetnek. Kérték az üzem vezetőit, segítsenek hogy a vasváriakhoz mások is társuljanak, de

eddig még nincs eredmény. Pedig a megye területén nagyon sok az üzemén kívüli hálózat.

1983-ban megnövekedett a társulási kedv. Augusztusban jött létre tizenhat taggal a Lővén Kód postahivatali riasztóberendezések gyártására. A rendőrség sürgeti ennek megoldását. A posta-vezérigazgatóság rendelkezése szerint 1983 végéig az összes kisebb hivatal fel kellett volna ezzel szerezni, de a gyártásra nem találtak kivitelezőt. Illetve aki vállalta volna, rendkívül sokat kért érte. Egy újítás alapján kezdte el a gyártást a vgmk, 1983-ban 150-et készítették el, 1984-re 400-at vállaltak, s 1985-ig az igazgatóság valamennyi kisebb postahivatalat-ellátóják riasztóberendezéssel. A készülék lábbal működésbe hozható, tehát támadás esetén elmozdulás nélkül riasztani tud a veszélybe került dolgozó. A berendezés országos érdeklődésre tarthat számot, s ha az igazgatósági igényeket kielégítette a vgmk, más területekről is vállalt megrendeléseket.

A „Távközlés” Javító-Szerelő Vgmk most van hatósági jóváhagyás alatt. A Balaton mellett dolgoznak koncentrátorok le-szerelésén, emellett karbantartást is vállaltak. Hosszú időre ad nekik munkát ez a feladat. Jelentős újítás született a Javító Szerelő Üzemben: Rákosi Tibor és Németh Lászlóné alkotása egy olyan adapter, melynek felszerelésével a nyilvános távbeszélő-állomásokról is lehet külföldre telefonálni. Az üzemben nincs kapacitás a gyártásra, ezért jött létre a Elektronika Vgmk.

Vörös Sándortól, a munkaközösség egyik képviselőjétől megtudtam, hogy a Balaton térségben nagyon elterjedt a felszerelés. Sopronban is működik már két ilyen berendezéssel ellátott telefonfülke, egy a Shell benzinkútnál, egy pedig az

igazgatóság épülete előtt. Az adapterhez az anyagot a Javító Szerelő Üzem adja — tőkés importból származó nincs benne —, folyamatos az ellátás. Már a Miskolci és a Pécsi Postaigazgatóság is jelentkezett megrendeléssel. A nyolctagú munkaközösségben személyenként havi 96 órát vállaltak.

Érdekeséggé vált elmondta Vörös Sándor, hogy a győri távbeszélő központ mérése szerint az adapterrel felszerelt telefonokon nyáron negyven-ötven-szeresére növekedett a beszélgetések száma. Keszthelyen egy hónap alatt 40 ezer is volt. Szemtanúk szerint állandóan sorbaálltak a fülkénél a külföldiek.

Körzetkábelen 25 ezer forint, többszáztonál távkábelen 40 ezer forint az adapter és szerelési költsége.

A vgmk vállalása az idei évre 50 adapter gyártása. Mivel eddig csak kis mennyiségben készült, a társulás tagjai vállalták a szerelést is, hogy ez is hozzáértéssel történjék meg. Most tárgyalnak azonban a gazdasági igazgatóhelyettesével, mert a szerelésre külön megállapodást szeretnének kötni. Az eredeti szerződés ugyanis csak a gyártásra szólt, amely helyben történik. A szereléshez azonban vidékre kell járni, sok a többletköltség, s ennek megtérítését kérik. Bízunk benne, hogy a tárgyalások eredménnyel járnak.

Újabb munkaközösségek alakulása is érlelődik. A Veszprém megyei Távközlési Üzennél a központi berendezések karbantartására jönne létre egy társulás. Folyamatos munkát azonban nem tudnak nekik adni, viszont szükség lenne új hálózat építésére és fenntartására. Most folyik az egyezkedés, hogy ezt is vállalják. Hasonló a helyzet a Győr-Sopron megyei Távközlési Üzemben.

Megkérdeztük Kirkovits István igazgatót is, hogyan vélekedik a vállalati gazdasági munkaközösségekről.

— Nagyon örömdetes, hogy a társulások nyújtotta lehetőségek bizonyos területeken enyhíthik a kapacitáshiányt. Vannak azonban gondjaim is. Túl nagy az ezzel kapcsolatos bürokrácia. A posta ellenőrzési szemléletének is változni kellene, hogy a munkaközösségekben dolgozóknak ne félniük kelljen, hanem fentről is támogatást érezzenek. Lehet, hogy túl sok a rendeletileg szabályozott megkötöttség, lehet, hogy én túlértémelem vagyok, de az a véleményem, hogy jobban kellene támogatni a vállalkozó kedvű, szabad idejüket feláldozó, a posta érdekében tevékenykedő kollektívákat. Az igazgatóság területén működő munkaközösségek rendkívül hasznos munkát végeznek. Hogy csak egy példát emeljek ki: a használaton kívüli hálózatokat rendszerint a fenntartás rovására bontják; a vgmk nálunk kapacitást szabadított fel. Ösztönözni kellene erre a munkára. Több segítséget kérünk a társadalmi szervektől is. Nem mintha nem támogatnák a munkaközösségek létrehozását, de tevékenyebbek lehetnének az agitálásban, a szervezésben. A posta legfelsőbb szintjén is jobban kellene segíteni a kapacitáspótló vállalkozásokat, nem feledkezve meg elismerésükről. Nálunk olyan újítások kivitelezésében vesznek részt gazdasági munkaközösségek, melyek országos jelentőségűek. Erre is érdemes lenne nagyobb figyelmet fordítani.

Sorozatunk eddigi tapasztalatait megerősítette, hogy a Soproni Postaigazgatóságon is a posta és a lakosság számára nagyon hasznos munkát végeznek a gazdasági munkaközösségek.

B. É.

Tanulmányi verseny

A bicskei Vajda János Gimnázium és Postaforgalmi Szakközépiskola és bázisüzeme, a Budapesti vidéki Postaigazgatóság rendezte május 11-12- és 13-án a postaforgalmi szakközépiskolák IV. osztályos tanulóinak idei szakmai tanulmányi versenyét.

A Magyar Posta ebben a tanévben első alkalommal rendezte ezt az országos szintű versenyt közvetlenül a Művelődési Minisztériummal. Ezúttal — a korábbi öttel szemben — a verseny első tíz helyezettje jutott be felvételi vizsga nélkül a győ-

ri főiskola postaüzemi szakára, ezenkívül az érettségi-képesítő vizsga szakmai elméleti tantárgyaiból, valamint a szakmai gyakorlatból jeles osztályzatot szereztek.

Az első tíz versenyző: 1. Szabó Mária (Vasvár), 2. Polacsek Márta (Sopron), 3. Kovács András (Sopron), 4. Egyed Éva (Sopron), 5. Berta Edit (Sopron), 6. Szabó Márta (Tapolca), 7. Ungvári Julianna (Debrecen), 8. Faragó Csilla (Sopron), 9. Hodászi István (Szolnok), 10. Kuslits Veronika (Sopron).

Juhász Pálné

Szabó Mária (Vasvár) a „postaforgalmi szolgálat” gyakorlati verseny közben

A Közlekedéstudományi Egyesület postai és távközlési tagozatának június havi programja

Június 5. (kedd), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Németh László—Rafai Tibor: A budapesti színeslap-terítés számítógépes módszere.

Június 12. (kedd), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Marsovszky László: A vezeték nélküli ághatás számítógépes támogatott rendszere.

Június 13. (szerda), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Frischmann Gábor—Reiner Ágoston—Zarándy István: Beszámoló az 1983. évi távközlési tervezési szemináriumról (TPS 83 Stockholm).

101 kiskutya

Walt Disney és az egész estés rajzfilm hosszú ideig hiánycikk volt nálunk. Részben a mi hibánkából, részben pedig az amerikai forgalmazó cég merev üzleti feltételei miatt. Felnőtt így nálunk egy nemzedék, amely sajnálatos módon nélkülözötte a legendás animációs hősöket, és csak a szülők elbeszéléseiből alkothattott róluk bizonyos fogalmakat.

Ahogy a kereskedelem, úgy manapság a filmpiacon is igekezznek felszámolni a hiánycikkeket. A Hófehérke után így kopogott be hozzánk zajos sikerrel Miki egér, Donald kacsa és Plutó kutya. Ebben a hónapban pedig újra megjelent a magyarországi mozikban a hatvanas évek kasszadarabja, a 101 kiskutya.

Ez a film a nagymester, a hollywoodi varázsló utolsó korszakából való. 1961-ben készült. Gyermeknek és felnőtteknek egyaránt szórakoztató, ugyanakkor érdekes módon felfokozva, talán a legszembetűnőbb kiütőknek benne az iskola korábbi hibái. Az állatszerplők ugyanis (ha nem is olyan karakteresek, mint Donald kacsa és társai), markáns, jól egyénített figurák. Jellemek. Az emberek viszont részint naturalisan vannak ábrázolva, részint karikatúrisztikusan eltúlozva és sok tekintetben hiányzik belőlük a Walt Disneyt olyannyira jellemző báj. Ez talán a rajzfilm koronázatlan királya már ebben az időszakban nem annyira művész volt, mint inkább nagyvonalú vállalkozó, akit holmi rajzfigurák megalkotása helyett inkább a pénzt hozó új ötletek foglalkoztatták. E kritikák megjegyzések ellenére persze a 101 kiskutya főlényes, profi munka. A forgató-

könyv (ha naivul is) művi gondolat bonyolítja a cselekményt: szembeállítva a fiatal bohém házaspár (a zeneszerző és felesége) kutyaszeretettel és a miliomósok mindenek fölötti bundaimádatát, divatörületét. A lendületet itt-ott a kedves, dallamos zenei betétek lassítják, ugyanakkor megadják az egész mű hangulatát, s miután a derék dalmáciánerek gazdájának egyike még ráadásul zeneszerző is, a felcsendülő dallamok dramaturgiai értelemben természetesen illeszkednek a történethez: a kutya megmenetéséhez.

A drámai konfliktust az egyik kutya szemszögéből látjuk, így maradéktalanul azonosulni tudunk a mulatságosan megrajzolt kedvencekkel. Miután Disney roppant módon érti mesteriségét, itt is gondosan adagolja a derűs fordulatokat, humoros ötleteket, ha nem is olyan szikrázó módon, mint korai rövid alkotásaiban. (Látszik, hogy a Donald-sorozat az igazi, a teljes estés rajzfilm már inkább a művészi becsvágy kiélése és az anyagi lehetőségek kiaknázása.)

A pettyes kiskutyák mellett, ahogyan az Disneynél lenni szokott, most is remek a mellékszereplők. Így például a nagyothalló vén kutya és segédje.

Kitűnő a magyar szinkron is. Bizonyítva, hogy a tolmácsolók (színészek és a stáb tagjai) éppen olyan kellemesen szórakoztak az átültetés során, mint ahogy szórakozni fognak azok is, akik megtekintik a 101 kiskutya hol drámai, hol pedig mulatságos történetét.

Reméljük, a 101 kiskutya követni fogja a negyvenes éveket az a termése is, amely már nem jutott el hozzánk.

Ábel Péter

Felszólaltam — pénzügyben

Tettenért pontatlanság . . . ?

Nyomoz a posta

Még hogy a posta segít . . . ? Az rosszabb, mint a sóhivatal! Ha eltűnik a pénz — eltűnik! Ki figyel oda . . . ?! — dohogta egy férfi Győrött, az 1-es postahivatal előtt.

Hitem is meg nem is ezt a morgolódást évekket ezelőtt, amikor először hallottam. Nekem sok éve, egészen kicsiny gyermekkorom óta igen jó tapasztalataim vannak a Magyar Postáról. Úgy annyira jók, hogy amikor kisdíjak koromban olvastam Csehov Ványa című novelláját, szentül hittem: a „Falura Nagyapónak” címzéssel feladott levelet a Magyar Posta bizonyosan kézbesítette volna. Soha, senki, semmi nem győztette meg az ellenkezőjéről. Az én leveleimet, az én pénzeimet, az én csomagomat, az én táviratomat mindig kellő időben adta át a címzettnek.

Lehet, hogy szerencsém volt . . . ?

Nemrég küldött nekem a véletlen egy furcsa „igazolást”. Íme a történet. Budapesti címre, hivatalosan feladtam 400 forintot K. T.-nek 1984. február 14-én. Két héttel később úgy adódott, hogy rákérdezhettem a címzettre: megkapta-e már az összeget?

Nem! Tessék! Itt a nagy alkalom a Magyar Posta pontosságának avagy pontatlanságának tettenérésére. Végére jártam az ügynek. A pénzt a győri 1-es postán adtuk fel, tehát ott kell reklamálni. Németh Andrástól, a postahivatal vezetőjétől érdeklődtem:

— Létezhet-e olyan, hogy egy pénzösszeg szórán-szálán eltűnik?

— Nem — válaszolta. — Ha a Magyar Posta hibájából valamilyen módon eltűnik egy csomag, egy ajánlott levél, egy pénzösszeg — a posta kártalanítást fizet. Egyébként a mi hivatalunkban évek óta nincs egyetlen példa sem arra, hogy bármekkora pénzösszeg is elvészett volna. Ha azonban mégis előfordulna, akkor a posta a felszólalásra kifizetési felhatalmazást állít ki, és a jogosult megkapja a pénzt.

— Mi a teendőm, hogy az elvesztettnek hűt 400 forintot megtaláljam?

— Be kell hozni a postára a feladókönyvet, és annak segítségével kinyomozzuk: ki vette föl a pénzt.

— És gondolja, hogy meg is találják?

— Kérem szépen, én ezt nem gondolom, én ezt több mint ezer százalék bizonyossággal tudom. Naponta általában 5-6 felszólalásunk van. Tessék befáradni, és Beke Vincéné általános előadó készséggel segít önnek.

Mit tagadjam? Rettenő izgatótt lettem ettől a magabiztosságtól és pénzfeladókönyvvvel a hónom alatt, átrohantam az 1-es postára, Beke Vincénéhez. Készséggel és udvariasan fogadott. Fiókjából elővett egy „tudakozvány” című formanyomtatványt, és azon feltűntette: a 400 forintot feladták 1984. február 14-én. Az összeg bevételi száma: 44 667. A tudakolt utalvány ellenőrző száma: 600. Az esetleges megjegyzések rovatba csak ennyit írt: „Ki vette át az összeget?”

— Meg sem fordul a fejében az, hogy netán a postán kallódott el az összeg? — érdeklődtem.

— Nem. Még mindig megtaláltuk a feladott összeget. Több mint harmincéves tapasztalatom az, hogy vagy a család valamelyik tagja, vagy a szomszéd, vagy a munkatárs veszi át a pénzt, és csak arról van szó, hogy elfelejti átadni a címzettnek. Egyébként nincs semmi ok az aggodalomra. Ha a posta elfogad befizetésre egy összeget, akkor annak a kifizetését is szavatolja. Itt, nálunk pénz még nem veszett el.

Majd meglátjuk.

Búcsúzóul még ezt mondja:

— Egy kis türelmet kérünk. Holnap vagy holnapután még nem tudunk a tudakozványra válaszolni, mert a pénz útját nyomon kell követni. Ki kell nyomozni: hol akadt el. Addig is köszönjük a türelmet . . .

Két nappal később már el is felejtettem valahai postai felszólalásomat. Nem úgy a posta! Öt héttel az eset után levelet kaptam a győri 1-es postahivaltól. Ez állt benne: „Szíves tájékoztatására közöljük, hogy az Ön kérésére 1984. február 29-én kiállított tudakozvány alapján megkerestük az elvesztettnek vélt összeget. A tudakozványt itt mellékeljük . . .”

Legnagyobb csodálatomra minden a legnagyobb rendjén volt. 64/1984., illetve 443/84-es hivatkozási számmal ezt közölte

velem a budapesti 62-es postahivatal kézbesítőosztálya: „Az Ön által 1984. február 14-én feladott 400 forintot két nappal később, február 16-án a címzett munkatársa, L. J. felvette. K. T. akkor külföldön tartózkodott. Az összeget az átvevőtől 1984. március 12-én megkapta. Az összeg átvételét a tudakozványon elismerte. Aláírás és bélyegző: „Postahivatal, általános osztály III. Budapest 62.” A tudakozvány IV. rovatában az eredeti címzett, K. T. saját aláírásával, személyi igazolványának számával ezt közli: „Kijelentem, hogy a túlóldalon leírt utalvány összegét 1984. március 12-én megkaptam. 1984. április 2.”

Kár, hogy nem tudom kibetűzni az adatkereső nevét. G. J. ugyanis igen kitűnő hírnevet szerzett önmagának is, a Magyar Postának is azzal, hogy lelkiismeretesen, gyorsan és pontosan kiderítette a 400 forint holllétét.

Köszönet érte.

Mindezek ismeretében nem tudtam megállni, hogy ne keressem föl ismét segítőtársamat, Beke Vincéné, és hogy ne mondjak neki köszönetet udvarias, készséges és eredményes segítségéért.

Amikor meglátott csak mosolygott, és ennyit kérdezett:

— Elégedett az eredménnyel?

— Minden elképzelésemet felülmúlja! El sem tudom képzelni, hogy száz, meg ezer, meg millió pénzesutalvány között hogyan, miként keresték ki éppen azt, amelyikre ehhez a nyomozáshoz szükség volt.

— Rend a lelke mindennek — válaszolta. — És ha ez így igaz, akkor egyszerű az egész. Többletmunkát jelentett, az nem kétséges, de ezért vagyunk. Minden postahivatal havi számadást készít. A kifizetett utalványok között kell megkeresni azt, amelyikről a tudakozvány szól, és visszafelé nyomon követni a pénz lehetséges „gyalogútját”, avagy „mellékútját”. Ez még mindig sikerült. Évente általában háromszáz tudakozványunk van, és ezek zömében semmi másról, mint feledékenységéről van szó. Az érkező pénzt valaki szívességből átveszi, aztán szépen elfeledkezik róla, és nem adja át — vagy csak késve — a címzettnek. Akkor kezdődik a posta szidalmazása. Érdemes megemlíteni, hogy a tudakozványok nagy része azért kerül hozzánk, mert a pénz vagy a csomag feladója nem kap köszönetet a címzettől. Rákérdezni nem akar, mert az kényelmetlen, de azért kíváncsi a pénz, illetve a csomag sorsára: megkapta-e a címzett? Ezért minket kér a „megkeresésre”.

A legtöbb esetben a címzett is föleszmél és nyomozásunk arra indítja, hogy végre köszönetet mondjon kedves jötevőjének. Így aztán munkánknak kétszeres értelme van.

— Ön kizárólag csak a tudakozványokkal foglalkozik?

— Nem, dehog. Én amolyan mindenre vagyok;

SZTK-s, munkaügyes, bérügyes . . . Sok mindennel foglalkozom — igen szívesen, és már nagyon régen. Csaknem harminckét éve vagyok postás. Enesén kezdtem, aztán amikor férjhez mentem, ide Győrbe, az 1-es postahivatalba kerültem. Voltam levélfelvévő, csomagfelvévő, rovatoló, pénzfelvévő, gazdasági előadó, pénztári tiszt, főpénztáros, és jelenleg forgalmi előadó.

— Hol és mit tanult, hogy ezt a sokféle munkát ügyesen, jól elláthassa?

— Munkám és a család gondozása mellett végeztem el jeles eredménnyel Budapesten a Postaforgalmi Technikumot. Ezt követően a Felsőfokú Posta-forgalmi Tanfolyamot. Politikai képzettségem is szükségem volt, ezért elvégeztem először a Marxista—Leninista Középiskolát, majd a Marxista—Leninista Egyetem hároméves általános tagozatát.

— Vállal-e társadalmi munkát?

— Hogyne. Húsz évig voltam a postaosztályon dolgozó huszonegy tagú Marie Curie szocialista brigád vezetője. Minden esztendőben aranyérmesek voltunk, és egyszer elnyertük „A Közlekedés Kiváló Brigádja” címet. Munkatársaimtól sok évvel ezelőtt bizalmat kaptam. Az 1-es posta szakszervezeti bizottságának tagjává választottak. Közgazdasági felelős vagyok, de a tanulás, a közművelődés, az önművelés is az én reszortom. A Soproni Postaigazgatóság területén ugyanis megalakult a Győr-Sopron megyei közművelődési bizottság, és én annak társelnöke vagyok. Szép és fontos munka. Nagyon szeretem. Amíg másokat tanítok, én magam is tanulok. Ezen fölül módomban is van az önállóan megszerzett tudás rendszerezésére. A Szakszervezetek Győr-Sopron megyei Tanácsa hat évvel ezelőtt a saját művelődési házában, a Széchenyi Művelődési Központban, megalakította a közművelődési klubot. Ott kapunk rendszeres útravalót a további munkához. Igen rangos előadásokra járhatunk, és a hallottakat kiválóan tudjuk hasznosítani közművelődési munkánkban.

— Elismerik-e társadalmi munkáját?

— Nem jár ezért elismerés. Én így élek jól. Boldogan és szívesen végzem azt, amit a közösség rám bízott . . . Postás munkámért már kétszer kaptam Kiváló Dolgozó kitüntetést, egyszer pedig a Munkaérdemrend ezüst fokozatát . . .

Ki hitte volna, hogy ennyi emberi érdekesség, érték bújkik meg egy tudakozvány mögött . . . ?

Sindulár Anna

Propagandisták kitüntetése

Az 1983–84-es oktatási évben kifejtett propagandista tevékenységéért a Szakszervezetek Országos Tanácsa emléklappal tüntette ki Karai Ambrusnét (József Távbeszélő Üzem), Nagy Jánost (Budapest 62 postahivatal) és Utasi Jánost (Lakihegyi Rádióállomás).

A Postások Szakszervezetének titkársága jutalomban részesítette Antal Sándornét (Várpalota 1 postahivatal), Czeiningér Károlynét (Baranya megyei Távközlési Üzem), Czuczor Ferencet (Tatabánya 1 postahivatal), Doma Lajosnét (Csepreg postahivatal), Horváth Józsefnét (Siófok 1 postahivatal), Horváth Lajost (Központi Járműtelep), Hölter Lászlót (Budapest 72

postahivatal), dr. Jaager Edénét (Salgótarján 1 postahivatal), Kapitány Gyulát (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, Seregélyes), Kiss Ferencnét (Kisköre postahivatal), Kovács Sándort (Létavértes 1 postahivatal), Madari Gergelynét (Vecsés postahivatal), Majoros Mártont (Szegedi Postaigazgatóság), Megyesi Józsefnét (Csanytelek postahivatal), Soós Józsefet (Miskolc 2 postahivatal), Szabó Zoltánt (Mándok postahivatal), Szántai Sándort (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság veszprémi góc), Tóth Sándornét (Szolnok 2 postahivatal), Vári Lászlót (Miskolci Postaigazgatóság magasépítési üzem), Vass Lajost (Lipót Távbeszélő Üzem).

Nemcsak kézbesítik, olvassák is

Több mint 150 féle lap a kanizsaiaknak

Nagykanizsa az országos átlagnál olvasottabb a különféle napilapokat, folyóiratokat tekintve. Erről rövid úton meggyőző Takács Sándorné, az 1-es postahivatal előfizetési csoportvezetője, aki egyébként is jól ismeri az országos számokat.

— Ebből sok minden kiolvasható, az érdeklődési körtől a lakosság szakmai összetételéig, az elhivatottságtól a végzettségig — s kezembe adja a tucatnyi oldalas kimutatást.

A napilapok rovatait — összesen 18 734 — a *Zalai Hírlap* vezeti 14 360 példánnyal, mögötte a *Nepszabadság* a második (2250), megelőzve az 1451 példányos *Népszavát*. Külön kategória az úgynevezett színes lapok és egyéb folyóiratoké. A Vöröskereszt méltán büszke, a *Családi Lapból* 6050 jár a városba, a gyengébb nem kedvence, a *Nők Lapja* 5355 olvasót tudhat magáénak, míg a *Rádió- és Televízió Újság* a maga 4300 példányával alig előzi meg a 4050 darabbal hivalkodó *Fülest*. Hogy a divatra is lehet építeni, azt az *Aerobic* néven megjelenő kiadvány bizonyítja: ebből rögtön ezer darab kellett a városban; csaknem ennyi (960) a már befutott, lényegesen drágább *Interpress Magazinból*.

— A színes lapokból több mint 15 ezer jár rendszeresen a kanizsaiaknak — segít az eligazodásban Takácsné. — A választék bőséges: több mint 150-féle újság, folyóirat, ezenkívül a rejtvények és egyéb alkalmi kiadványok. Ebben a választékban az *Építésgépészeti Technika* is benne foglaltatik, amely mindössze egy példány erejéig fogy.

— Ez mennyibe kerül nekünk, újságolvasóknak?

— Havonta megközelíti a kétféle forintot, s mintegy 25 ezer forint értékben vásárolnak külföldi újságokat és divatlapokat. A nyomtatott sajtóra igény van, 1982 óta több mint 1200-zal nőtt az előfizetők száma, amely ma 38 770.

A postás emeletei

Akik ezt a rengeteg újságot az olvasókhöz juttatják, zömmel az egyesített és a hírlapkézbesítők.

— Van, aki megszokta a „postás bacsit” és tőlünk veszi meg a napi újságot — mondja *Reizner Tibor*, aki szakképesített postai kézbesítő, vagyis megszerezte a szakmunkásvizsgát. — A mi táskánkban minden elfér, igaz, húzza is az ember vállát. Visszük az újságokat, a totót, lottót, az utóbbiakból 2300 szelvényt adtam el a múlt hónapban. No, meg a levelek, a címkézett kiadványok tömege...

— Mekkora ez a tömeg kilóban?

— Egy szerényebb nap reggel 15 kilogrammos teherrel indulok, de karácsonykor, húsvétkor meghaladja a 25 kilót.

— Mióta csinálja?

— Huszadik éve, éppen elég ahhoz, hogy az ember lába és szíve elfáradjon, pedig még van előttem néhány év. De a teher mellett a felelősség még jobban nyom. Az a rengeteg névtelen postaláda a házakban, vagy akik elköltöztek..., mind rajtunk keresi leveleit, ha elkallódnak. Pedig amikor helyettesítő járja az utat, bizony, még azt sem tudja, hol érdeklődjön...

— Mi a szép, és mi van gyors feletésre itélve ebben a szakmában?

— Szép a bizalom. Az emberek a postás egyenruhának ajtót nyitnak, a szívük is kitárul. Mesélnek, mondják, ami nyomja a lelküket; ilyenkor egy kicsit pszichológusok vagyunk. Ezt az ösztintet, azt hiszem, senki sem kapja meg az emberektől. Ami fáj, az szintén az emberrel kapcsolatos, vagyis csak néhányval. Ha valamelyik elköltözik, esetenként elfelejt bennünket.

A kiskánizsai újságos...

Újságok ügyében a hírlapkézbesítő az illetékes, Kiskánizsa egynehány utcájában éppen *Ternavetz Istvánné*.

— Juci néniként többen ismernek — mondja a név tisztázásakor. Azután a körzetet írjuk körül, amely nem csekély. A Somogyi Béla úton kezdi, úgy halad kifelé.

— A kiskánizsai újságokat a Dunántúli Közlajipari Gépgyár portájánál veszem fel, addig előre viszi a hivatal autójával, ez nagy könnyebbség a mi munkánkban. Fél hatkor kezdünk, akkor jön be a szállítmány, szortírozunk, majd hét óra körül indulás a területre. Az emeletes házakba járok csak a mi elmeséléseinkből tudják, mennyi udvarba kajtatunk mi ott Kiskánizsán. Szinte családtagnak számítottunk sok háznál. És meggyünk vasárnap, hóban, fagyban, toljuk a kerékpárt.

— És néha csúszkálnak, ha éppen fagy?

— A balesetemre gondol? Bizony, elcsúsztam nemrég, nem is először. Am most a kezem eltorzult. Ez is a munkával jár. De ami rajtam múlik, például a remittenda... Hát én még újságot nem nagyon vittem vissza. Inkább, ha kevesebb, veszek hozzá az árusoknál egy-két példányt — avat a titokba az 54 éves kézbesítő.

— Sokat olvasnak a kiskánizsaiak?

— Azt nem az én dolgom eldönteni, de Zalai Hírlapból

385-öt viszek, *Nők Lapjára* 130 előfizetőm van, de még a Filmvilág és a Köznevelés is jár a körzetembe.

— És mit olvas a kézbesítő?

— Én jó „vevő” vagyok. A Fűrge újjaktól a Családi Lapig vagy fél tucat lapot. Persze a gyerekekkel együtt.

Ahol hely volt...

Gyerekekről *Deli Józsefné* tud mesélni, nyolcat nevelt fel, hét ma is még otthon lakik.

— Még 1960-ban kerültem a postához. Mint asszony oda mentem, ahol munka volt. Azóta nem cseréltem. A gyerekek mellett jól jött ez a munkaidő, kora délutánra mindig hazaérek. Ha valahol, hát nálunk tényleg sokat olvas a család — nevet, miközben sorolja a listát.

— Ahány gyerek, fiú vagy lány, mind más ízlés, más újság. A rejtvényes kiadványokon kívül pontosan kilencféle lapot járatok, azaz veszek magamtól, növelve a forgalmat — mosolyog az asszony.

— Sok gyerek, nagy boldogság...

— Bizony, nincs is gondom, ha boltba megyek, vagy mestert kell hívní a lakáshoz, a családomban akad szakértő, csak a gyerekeknek kell szólnom. A két kicsi még 12 és 14 éves, a többinek szakmát adtunk a kezébe, iskolába járatuk őket. Hogy el ne kiabáljam, sok gond nem volt velük.

— Azt mondják, maga kirí a sorból.

— A kézikocsira gondol? — nevet hangosan. — Ennek története van. Amikor idekerültem, még nyakunkban hordtuk az újságokat, ugyancsak húzta az embert. Aztán divatba hozták a kerek kocsit. Közben jött a kerékpár, de én maradtam a kocsimnál. Ma már csak egyedül. De megszoktam, nekem ez a könnyítés — magyarázza.

— És mi jelenti a kikapcsolódást?

— Ha olvasásra gondol, akkor válaszmom részben, hogy az is. De jobbára a szőlőbe járok, ott kapirgálok, teszkes-veszek.

— Megbecsült munka a maguké?

— Ha a saját helyzetemre gondolok, akkor nincs okom a panasza. A körzetemben szeretnek, a fizetség sem rossz, ha mindent összeadok, a posta pedig néhány éve vezérigazgatói dicsérettel ismerte el a sok talpalást. Mert nálunk ez a legnehezebb, van, aki bokasüllyedésel megússza, mások a visszerig meg sem állnak. No, de mondjon egy munkahelyet, amelyen fiatalodik az ember — fejezi be a beszélgetést kedélyesen Deliné.

Győri András

A posta új számítástechnikai szolgáltatója a Posta Központi Járműtelep

II. RÉSZ

Talán meglepő, de a számítógép csak egyetlen egy dolgot tud: összeadni. Igaz, egy másodperc alatt millió összeadási műveletre képes. Ez a gyorsaság eredményezi azt, hogy a legbonyolultabb számolási és logikai feladatokat az embernél sokkal hamarabb el tudja végezni, pedig csupán összeadási műveletek kombinációjaként oldja meg.

Nem gondolkodik

Azt is tudni kell a számítógépről, hogy csak úgy lehet bármilyen kérdés megoldására felhasználni, ha ennek módját, menetét a legapróbb részletig a számára értelmezhető módon megfogalmazzuk. Tehát azt is az embernek kell megadnia, hogyan kell két szám szorzatát összeadási műveletekkel meghatározni. Nagyon nehézkes lenne, ha minden egyes feladatnál ilyen részletesen ki kellene dolgozni a megoldás menetét. Ezt a számítógépek gyártói úgy oldották meg, hogy úgynevezett rendszerprogramokat (szoftvereket) készítettek, amelyek minden, egy számítógéptől elvárható műveletet tartalmaznak a számára érthető módon.

A rendszerprogramot a számítógép használatának kezdetén betáplálják a gépbe. Így a számítógép üzemeltetőjének már „csak” azt kell leírnia, hogy milyen adatokból, mely műveletek után, milyen formában kapja meg a végeredményt. Ezt a munkát a szerzők és a programozók végzik el, miután a felhasználók megadták a számítógépes feldolgozással szemben támasztott követelményeket. Nyilvánvaló az, hogy sokszor ismétlődő feladatok megoldására érdemes igénybe venni a számítógépet.

Mire használjuk

A Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézet valamennyi decentralizált számítóközpont munkáját segíti. Az ehhez szükséges fejlesztési és kísérleti munkákat a Posta Központi Járműtelepen új számítóközpontban folytatja. Itt fog készülni ezenkívül a

Budapest vidéki Postaigazgatóságához tartozó postahivatalok pénztárszámadása. A Budapesti Postaigazgatóság dolgozóinak bérért is az itteni számítógépek fogják számfejtetni a próbafeldolgozások után. A budapesti előfizetők sajtótermékekkel való ellátását szintén az előbb említett gépek irányítják majd. A Járműtelep a gépjárművek menetleveleinek értékelésére és elszámolására használja számítóközpontjának gépeit.

A Budapesti Postaigazgatóság a 78-as hivatal járatainak tervezésére és operatív irányítására fejlesztett ki számítógéppel támogatott rendszert. A járműtelep az egész munkáját átfogó számítógépes feldolgozási rendszer tervezésekor már arra törekedett, hogy a posta szállítási feladatainak különböző elemei — mint például a járatsszolgálat — a számítógép segítségével egy egységes rendszerre kapcsolódjanak össze.

Az új számítóközpont üzemeltetése beleillik a postának abba a törekvésébe, hogy új szolgáltatókat vezessen be, és a meglévő technológiát szintjét emelje. Ennek a törekvésnek a jegyében valósult meg a budapesti és a szolnoki pénzügyi szolgálat vagy az akkumulátorgyártás.

Előnyök

A számítógépek legnagyobb előnye az, hogy az embert mentesíti a gépies feladatokról, lehetővé teszi számára a sablonos munka helyett új, érdekes feladatok megoldását. Vannak olyan nagy tömegű adatot feldolgozó művele-

tek, amelyek elvégzése lehetetlen volna a számítógépek nélkül. A különböző időszakok (hónap, negyedév stb.) adatainak összesítésénél is megmutatkozik a számítógép gyorsasága és ebből adódó előnye.

Ott is nélkülözhetetlen a számítógép, ahol naponta kell több szempont szerint csoportosítani százszáz adatállományt. A postán ilyen például a hírlap, főképpen a színeslapterjesztés nyilván-tartása.

Akik a számítógépes adatfeldolgozással kapcsolatba kerülnek, néha csak azt látják, hogy munkájuk nem lett könnyebb, hanem több, vagy eddig nem használt nyomtatványt kell kitölteniük. Ez néha valóban kikerülhetetlen. A teljes munkafolyamat azonban mindig kimutatható olyan előny, amely igazolja a számítógépes feldolgozás hasznosságát.

Minden új feldolgozási rendszer bevezetését gondos előkészítés előzi meg. Ennek része az adatot szolgáltatók, a felhasználók oktatása is. Mindnyájunk érdeke, hogy ilyen oktatásról csak akkor távozzunk, ha mindent pontosan megértettünk. Ha pedig később addik valamilyen gondunk, feltétlenül az illetékes szakembertől kérjük választ.

Egy számítógépes feldolgozás csak úgy lehet sikeres, ha minden munkatárs az előírásoknak megfelelően végzi azt a munkáját, amely az ember és a számítógép együttműködését szolgálja. Együttel ez vezethet el az új lehetőségek kihasználásához.

Bató András

MAJÁLIS

Vajda János felvételei

Négy postaszerv vett részt május elsején az Asztalos János Ifjúsági Parkban rendezett majálison. Mindegyikük rövid bemutatást tartott saját profiljából, ezenkívül tartogattak valami érdekességet, egy kis csemegét is.

A Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság színes tévéin a délutáni műsor ment, emellett teljesen felszerelt mérőkocsi, CB-készülékekről hasznos adatokkal teli tájékoztató füzet.

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság szintén mutatott be érdekes műszereket, két hatalmas térképükön pedig nyomon lehetett követni belföldi hálózatainkat és nemzetközi összeköttetéseinket. A nagy budapesti postahivatalok sátrában postás egyenruha, postásák jelképezte a mesterséget; árultak bélyeget, borítékot, és ki lehetett tölteni a hollótot, melynek kérdései a postaforgalommal voltak kapcsolatosak.

A legtöbben a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság sátra előtt fordultak meg, mert itt négy üzemelő nyilvános állomás is volt. Akinek nem volt kétförintos annak is módjában állt, hogy telefonáljon, egy mellékközpont állomásairól hívhatták egymást a látogatók. Egy külön konténerben pedig filmeket vetítettek az NSZK-beli, a francia és magyar telefontechnikáról. Műsorukat délután gyermekvetélkedővel zárták.

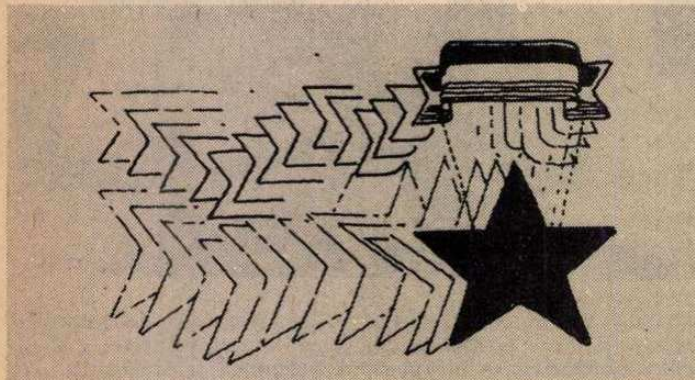
Aki pedig eltelt a sok látnivalóval, az kedvére ehetett, ihatott a postásbüfében.

Cs. L.

KITÜNTETETT IGAZGATÓSÁGOK

Soproni Postaigazgatóság

Tizenkettedik alkalommal

A Széchenyi téri postapalotát már 26-án fellobogózták, készülték a másnapi ünnepségre. A bejárat fölött kifüggesztették a hatalmas Kiváló Igazgatóság jelvényt. A Soproni Postaigazgatóság tizenkettedik alkalommal nyerte el ezt a címet. Az ünnepséget a tér másik oldalán levő művelődési központban tartották, ahol megjelent *Tóth Illés*, a Magyar Posta elnöke, *Megyeri László*, a Postások Szakszervezetének titkára és több megyei vezető.

Kirkovits István igazgatóval a múlt évi munkáról beszélgettünk, arról, hogyan tudták teljesíteni a Kiváló cím eléréséhez szükséges feltételeket, hogyan tudják a kollektívát mozgósítani a feladatok végrehajtására.

— Ebben a kollektívában mindig volt annyi önbecsülés, hogy igyekezett megérteni és megértetni a feladatokat, a követelményeket, s megpróbálta sikerrel végrehajtani. Így lehetett egységes cselekvésre ösztönözni. Olyan szellem van ebben, amelynek fontosságát akkor érzí az ember igazán, amikor kicsit hiányzik. Hogy ez kialakulhatott, ahhoz sok mindenkinek köze van, az aktivistáktól, a társadalmi vezetőktől, az igazgatóság és a végrehajtó szervek vezetőiig, akikben megfelelő képesség van ahhoz, hogy a kollektívát jó irányba vigyék.

— Elmesélek egy esetet, amelynek nagyon örültem. Az igazgatóság szakszervezeti titkárainak Füreden volt továbbképzésük. A programban az is szerepelt, hogy a titkárok kérdeznek, az igazgató válaszol. Elhangzott az a kérdés: a demokratikus fórumok alkotó vitáinak (amit én mindig hirdetek) van-e kedvező hatásuk? Én is kíváncsi voltam az ő véleményükre. Ők hogyan érzik ezt? Nagyon örültem az igenlő válasznak. Jó a titkároktól ilyesmit hallani, s az ember azt is ellenőrizi, hogy helyesek-e munkamódszerei.

— A szakszervezettel tehát nagyon alkotó a kapcsolatunk, mindkét fél tudja, mi a feladata. Nos, ilyen légkörben születnek eredményeink.

Az eredmények közül csak néhányat az említésére van most lehetőség. A tervezett eredményt 3,8 százalékkal túltejesítették. Mind a 14 előírt minőségi mutató javult, az újtatómozgalom fejlődött, az újtások gazdasági eredménye 2 millió forinttal nőtt. A munkavédelmi és szociálpolitikai tervet 120 százalékra teljesítették, javultak a munkakörülmények, s egy adatbank létrehozásával megalapozták az elkövetkező évek feladatainak sorolását. A felsőfokú szakképzettséget igénylő munkakörökben foglalkoztatottak aránya 58,8 százalékról 60 százalékra javult. Az energiafelhasználás fajlagos mutatóinál az előírt szinten belül maradtak.

— A feladatokat egy évre határozzuk meg — folytatja az igazgató —, s mindig tudjuk, hogy azok mögött emberek

vannak, velük kell végrehajtunk. Mindent nyíltan megbeszélünk a dolgozókkal, a gondokat is, így tudunk segíteni azok feloldásában.

Pölz Ferenc tszb-titkártól azt kérdeztük, hogyan segíti a szakszervezet a gazdasági munkát.

— Igazgatóságunkon hagyomány van annak, hogy a demokratikus fórumok észrevételeire, javaslataira támaszkodunk. Egy új gazdasági év előkészítése már az előző évben elkezdődik, a munkahelyeken javaslatok készülnek az intézkedési tervre a szakszervezeti bizottsággal egyetértésben. Amikor az igazgatósági terv bizalmi titkár ülése elé kerül, a küldöttek az előterjesztésben választ kapnak továbbított javaslataikra. Legutóbbi ülésünkön kilenc hasznos hozzászólás hangzott el. A bizalmiaktól nagy fejlődés tapasztalható. Csoportvita alapján hoznak véleményt a testületi ülésre, és a mondanót tömören, hozzáértéssel adják elő.

— A múlt év októberében a tszb — első alkalommal — megvizsgálta, hogyan állunk az intézkedési terv időarányos végrehajtásával. Jó volt a tapasztalat, a visszhang.

— A munkahelyi demokrácia vonatkozó határozat szerint véleményezni kell a vezetőket éves tevékenységük alapján. Ez is nagymértékben segíti a munkaversenyben vállalt feladatok végrehajtását. A szemináriumokat is felhasználjuk arra, hogy megbeszéljük a legfontosabb szakmai kérdéseket. Ezenkívül az érdekképviselet meg az érdekvédelem is támogatja a gazdálkodást, mert javítja a munkahelyi légkört.

— Az igazgatóság területén hat Kiváló címet adtunk át fiókpostáknak, dicsérő oklevelet kettőnek; a kishivatalok közül Kiváló címet kaptak huszonheten, dicsérő oklevelet öten; a Kiváló Hivatal címet heten nyerték el, dicsérő oklevélben hárman részesültek; ketten kapták meg az Élűzem címet, egy üzem a dicsérő oklevelet. 226 szocialista brigád (2627 taggal) vett részt a versenyben. Közülük a szombathelyi *Savaria távbeszélő-kezelő brigád*ot a Posta és Távközlés Kiváló Brigádja, a soproni Kempelen Farkas műszerész brigádot pedig A Posta Kiváló Brigádja címmel tüntették ki. Aranyérmes lett 25, ezüstérmes 35, bronzérmes 49 brigád. 1983-ban 283 dolgozó kapott Kiváló címet. Az ünnep alkalmából 3,2 millió forint jutalmat osztottak ki az igazgatóságon.

A tizenkettedik Kiváló Igazgatóság cím arra sarkallja a soproniakat, hogy 1984-ben is igyekezzenek minél jobban teljesíteni az éves feladatokat.

Bánhidi Éva

Miskolci Postaigazgatóság

Az idén is megpályázzák

A Miskolci Postaigazgatóság az 1983. évre meghatározott feladatait teljesítette. A postai és távközlési szolgáltatások minősége tovább javult.

Az 1983. évi munkájuk során egyik legfontosabb feladatuknak tekintették a távközlési létesítmények fenntartásának fokozását. A vezetékes távközlési szolgálatban 20-szal csökkent a 100 gépi kapcsolású távbeszélő-állomásra eső hibák száma, a gépi kapcsolású távbeszélő-állomások egy hibájára jutó üzemidő-kiesés 94 perccel csökkent, 66 perccel javult a légvezetékes hálózat egy hibájára jutó üzemidő-kiesés. A hívásbiztonsági ellenőrző mérések adatai szerint a legjobb értéket a Miskolci Postaigazgatóság érte el.

A postaforgalomban egyik fő feladat volt a különféle szolgáltatások minőségének javítása. A jogos panaszok száma csökkent. A posta hibájából késedelmesen kézbesített táviratok és expressz küldemények viszonyoszáma egy év alatt 0,18-ról 0,13 százalékra csökkent. A szolgáltatás az év folyamán sehol sem szünetelt, ami átfogó intézkedések eredménye. Az igazgatóság az előírt eredményét 101,6 százalékra teljesítette. Ez az 1,6 százalékos túltejesítés 3 millió 59 ezer forintot eredményezett. Az anyagkészleteknél a forgási sebesség mutatóját az engedélyezett 2,4-ről 2,47-re javította.

Beruházási tervét 113,8 szá-

zalékra teljesítette. Sikeresen készítette elő az igazgatóság az avasi 10 000 kapacitású új távbeszélő-központ üzembe helyezését több ezer előfizető átkapcsolásával, az ezzel járó számváltozásokkal, új konténerközpontok üzembe helyezésével — ügyszólván — zökkenőmentesen. Ugyancsak konténerközpontok üzembe állításával javította Hatvan és Ózd távbeszélő-forgalmát. A távbeszélő-állomás bekapcsolására előirányzott tervét 781 tiszta szaporlattal túltejesítette. Az 1983. évi kutatási és fejlesztési tervfeladatokat 104,7 százalékra teljesítette. Tovább fejlődött az elmúlt évben az újtatómozgalom. A vállalati eredmény az 1982. évi egy és negyed millióval szemben meghaladta a nyolc és háromnegyed millió forintot.

Eredményesen javították a dolgozók munkakörülményeit és a biztonságos munka feltételeit, teljesítve a munkavédelmi és szociálpolitikai előirányzatot. Csökkent a három napon túl gyógyuló balesetek és az 1000 főre eső üzemi balesetek száma. Az igazgatóság területén a múlt évben halálos baleset nem fordult elő.

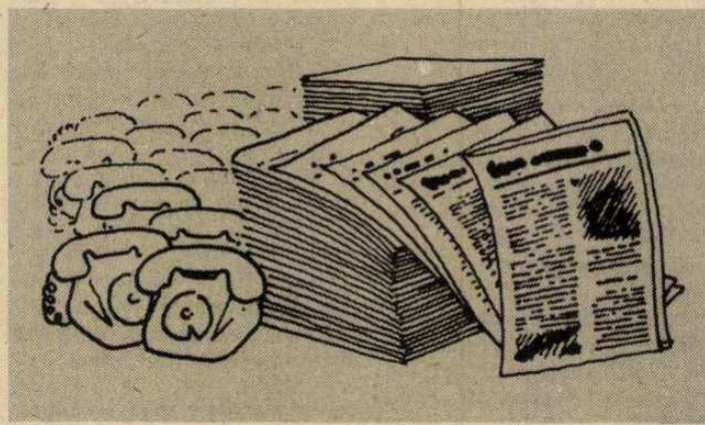
A szocialista munkaversenymozgalom tovább fejlődött. 362 szocialista brigádban 3696 tag dolgozik. A komplexbrigádok száma 7-tel növekedett; jelenleg 67. Az egyéni ifjúsági versenyben 438-an vettek részt. Összességében az előbbie-

ben felsorolt, számszerűen is értékelte teljesítményekkel az igazgatóság az üzemvitel területén kimagasló eredményeket ért el.

Koczka Antal igazgató úgy nyilatkozott, hogy ebben az évben is megpályázzák a Kiváló Igazgatóság címet. Ehhez tételen intézkedéseket terveznek. Ezek között egyik legfontosabb a távbeszélő-állomások tervén felüli bekapcsolása. Ennek keretében Miskolcon az éves tervben szereplő 2000-en felül még 3000 távbeszélő-állomást kívánnak bekapcsolni. Ez Miskolcon összesen 5000 új távbeszélő-állomás bekapcsolását jelenti.

Ugyancsak a pályázat kapcsán — a helyi erők bevonásával — több Miskolc környéki távbeszélő-központ automatizálását és a belföldi távhívásba való bekapcsolását tervezik.

Vállalásaik között szerepel

Budapesti Távbeszélő Igazgatóság

Ami rajtuk múlik, megteszik

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság az 1983-ban végzett eredményes gazdasági és társadalmi munkájának elismeréseként az ünnep tiszteletére a Magyar Posta elnökének és a Postások Szakszervezete elnökének elismerő oklevelét kapta meg. Az igazgatóság jó munkájáért már korábban is részesült elismerésben. 1977-ben dicsérő oklevelet kapott, 1971-ben pedig a Kiváló Igazgatóság címet nyerte el.

Milyen teljesítmények jutalmat az idei kitüntetés? Hiszen előfordul, hogy még a postán belül is — a nagyközönségről már nem is szólva — kétségbe vonják a TIG eredményeit, tekintettel az ismert távbeszélő-helyzetre. Erről kérdeztük *dr. Laborczai László* gazdasági igazgatóhelyettest, valamint *dr. Szarka Györgyöt*, az igazgatóság területi szakszervezeti bizottságának titkárát.

— Kétségtelen, hogy munkánk eredményességét körülhatárolja, illetve meghatározza a meglehetősen korszerűtlen és az igényekhez képest kis kapacitású távbeszélő-hálózat — mondja *dr. Laborczai László*. — Sajnos, ezen mi, a TIG dolgozói csak kevésé tudunk változtatni. Ami rajtunk múlik, azt a leg-

jobb tudásunk szerint tesszük, ez pedig nem más, mint az, hogy a meglévő távbeszélő-hálózatot lehetőleg zökkenőmentesen működtetjük és erőnkhez mérten karbantartjuk. Úgy gondolom, hogy az adott körülmények között kell igazán jól helytállni, dolgozni, hiszen minden vonalra égető szükség van. Igazgatóságunk ezért tekintette 1983-ban is a legfőbb feladatának a távbeszélő-szolgáltatás minőségének folyamatos javítását, ha már jelenlegi gazdasági helyzetünkben a mennyiségen nemigen tudunk változtatni. A múlt évben fegyelmeltebb, szervezettebb munkával a szolgáltatást több tekintetben sikerült javítani, másfelől pedig a színvonal megőrzésére tettünk jelentős erőfeszítéseket.

— A szolgáltatáson belül melyik az a legérzékenyebb pont, amelyre különösen figyelni kellett?

— A közönségkapcsolatra fordítottunk még az eddigiekénél is nagyobb figyelmet. Ez alatt nemcsak a gyors hibaelhárítást értem, hanem a hibabejelentők udvarias fogadását is a 03-on. De ez nemcsak a műlra, hanem a jelenre, sőt a jövőre nézve is érvényes. Összefoglaló néven: az üzemviteli szolgálat

minőségét kellett javítanunk, aminek eredménye az lett, hogy valamennyi minőségi mutatót sikerült teljesítenünk, pedig anyagellátási és létszám gondjaink voltak. Tehermentesítő központok létesítésével (Teréz II., Óbuda ARF mellékközpont) javítottuk a forgalmat a mennyiség szempontjából. Folytatuk a közterületi nyilvános távbeszélő-állomások korszerűsítését. A kábelhálózati súlyos zavarai miatt nem tudtuk még a tervezett mennyiségű új állomást sem felszerelni. Ezt a gondunkat csak a tervmódosítás oldotta meg, viszont sikerült emelni a kábelhibák elhárításának színvonalát.

Végül is, ha összegezni akarom a gazdasági területen elért eredményeinket, akkor csak egy-két adatot említenék: a közgazdasági szabályozókban megadott nyereségtervünk 53 millió forinttal teljesítettük túl, és az egyre nehezebb körülmények között beruházásainknál is 100,9 százalékot értünk el.

— Mivel és hogyan tudott hozzájárulni a szakszervezet a jó eredmények eléréséhez? — kérdeztük *dr. Szarka György* tszb-titkárt.

— A gazdasági munka közvetett segítségével; pontosabban a szocialista brigádok följárlásait igyekeztünk a nyereségi mutató teljesítésének irányába terelni, valamint a lehetőségeken belül célirányos szociálpolitikával támogattuk a kitűzött feladatok végrehajtását.

— A szűkös anyagi helyzetben milyen szociálpolitikát tudott folytatni a szakszervezet?

— Szociálpolitikánk egyik fő célja a dolgozók megtartása.

még az is, hogy az Észak-Magyarország című napilap 96 ezres példányszámát 100 ezerre növelik.

Az avatóünnepségen *Kiss József* tszb-titkár rövid bevezetője után *Koczka Antal* igazgató mondta el ünnepi beszédét. Utána *Doros Béla*, a Magyar Posta elnökhelyettese átadta a „Kiváló Igazgatóság” kitüntetést, majd a munkában élenjáró dolgozók kitüntetése és jutalmazása következett.

A szakszervezetünk központi vezetősége által adományozott kitüntetéseket *Csáki Lászlóné* főtitkár adta át. A kitüntetések átadása után a megyei, a városi párt- és társadalmi szervek nevében *Kovács Zoltán*, a Borsod megyei pártbizottság osztályvezetője mondott üdvözlő beszédet. Az ünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget.

Horváth Dezső

Jönnék, és keresik a könyvtárt...

Általános tapasztalat, hogy a könyvtárt használók, a könyvtárakba beiratkozók olvasók száma évről évre csökken. Figyelemre méltó és örömdetes tény, hogy ez a megállapítás a postás szakszervezeti könyvtárhálózat-ra nem vonatkozik. Ebben nagy szerepük van a jól dolgozó, aktív társadalmi munkás könyvtárosoknak, köztük *Kratochvíl Ferencnek*, a lakihegyi rádióállomás szakszervezeti könyvtárosának.

— Ferit keresi? — kérdezi tőlem *Mészáros István* polgári fegyveres őr, miután túljutottunk a szükséges formaságokon. — Bizonyosan a könyvtárban találja, ilyenkor kölcsönzési ideje van. Minket is beszervezték ám, a kollégák közül is sokan tagjai a könyvtárnak. Mindig tud nekünk érdekes, jó könyveket ajánlani. Én már az otthonlaknak is innen viszem az olvasnivalót.

A könyvtárt könnyen megtalálom, hiszen a kapott szóbeli útmutatás mellett az adó épületén belül több tábla is eligazít. Belépve valóban könyvtárban érzem magam, nagyon sok könyvtáros szívesen dolgozna egy ilyen célszerűen és barátságosan berendezett helyiségben.

Kratochvíl Ferenc fiatal ember. Barátságosan fogad, érzem, hogy örömmel, szeretettel beszél munkájáról.

— Hivatalosan 1977 óta, de a valóságban már 76 nyaratól könyvtáros vagyok. A munka-

helyen rám gondoltak, és én szívesen elvállaltam ezt a feladatot, és elkezdtem lelkiismeretesen, jól dolgozni. Úgy érzem, hogy meg is lett az eredménye. Amikor átvettem a könyvtárt, akkor egy könyvszekrényben 129 könyvem volt. Ebből lett — fokozatosan — hat szekrényre való könyv.

— Az szb és a KISZ segítségével '83-ban önálló helyiséghez jutottam. Ezzel megvalósult az álmom. Állományomat szabaddolgozó rendszerben helyezhettem el, így az olvasók könnyen hozzáférnek a könyvekhez, kedvükre válogathatnak. Lehetővé vált a helyben olvasás is.

— *Jelenleg hány kötetes az állománya?*

— Éppen az elmúlt hónapban leltározta a központi könyvtár a tőlük letétként kapott könyveket. Ez jelenleg 1072 kötet. Ha ehhez még az üzem műszaki könyveit is hozzászámoljuk, akkor 1680 könyvet tartok számon. Ugyanis a műszaki könyvtáros is én vagyok, szintén társadalmi munkában. Az állományomról katalógust is készítettem. Ez nem csak az én munkámat segíti, az olvasók dolgát is megkönnyíti. Igyekezem őket rászoktatni a katalógus használatára.

— *Hány olvasója van?*

— Az elmúlt évben 90 dolgozó iratkozott be a könyvtárba. Most, április végéig 71 olvasóm van. Olvasóim az adó dolgozói,

de sok dolgozót beszerveztem már a rádiófelügyelőségtől, a postai kertesztől, a polgári fegyveres őrségtől, sőt az adó területén lakók közül is.

— Amióta a könyvtárnak önálló helyisége van, hihetetlenül megnőtt a látogatottsága. Sokan csak beugranak ebédidőben, hogy itt helyben nézegessék, lapozgassák a könyveket, folyóiratokat.

— *Gyakran cseréli a könyv-állományt?*

— Igen. Szerintem ez az alapja a jó könyvtárosi munkának. A központi könyvtártól mindig megkapom az általuk megrendelt új könyvek jegyzékét. Ennek alapján havonta legalább egyszer megérdeklődöm, mely könyvek érdeklik olvasóimat. A kívánságlistát eljuttatom a központi könyvtárnak, s ott a kért könyveket félreteszik nekem. Én havonta egy-két alkalommal bemegyek a Benczúr utcába, ilyenkor visszaviszem azokat a könyveket is, amelyekre már nincs szükségem, és elhozom a számomra félretett könyveket.

— *Többször is szóba került a központi könyvtár. Azzal milyen a kapcsolata?*

— Nagyon jó. Minden kérésmet igyekeznek teljesíteni. Most nem csak a könyvekre gondolok, tőlük kaptam az állomány használatát könnyítő, műanyag betű- és szakjelzéseket, a könyvtámaszokat is. Rendszeresen küldenek könyv-

tári propagandaanyagot is. Minden évben eljönnek, és tanácsaikkal, észrevételeikkel segítik munkámat.

— Megemlítem, hogy a többi könyvtárossal is jó a kapcsolat. A központi könyvtár által szervezett továbbképzések, múzeumlátogatások baráti közösséggé formálnak bennünket.

— *Sok idejét lekötö a társadalmi munkája. Még mindig szívesen csinálja?*

— Természetesen. Még sokáig szeretném is csinálni. Ha az embert olyan társadalmi munkával bízzák meg, amelyet szeret, és támogatják is, akkor azt szívesen csinálja, és tud rá időt szakítani. Egyébként itt lakom az adó területén. A lakást pályázat útján a postától kaptam. Ez sok időt megtakarít nekem: közül a munkahelyem és a könyvtár is.

— Munkaköröm gépész. Ez lehetővé teszi, hogy a kölcsönzési időket megtarthassam, sőt azon túl is kinyissam a könyvtárt, ha valaki kéri. Az üzem vezetőse, a szakszervezeti bizottság értékeli, segíti munkámat. Ők is olvasói a könyvtárnak.

— *Tehát elismerik, megbecsülik munkáját?*

— Igen. Többször kaptam a Postások Szakszervezetétől dícséretet és pénzjutalmat, a központi könyvtártól könyvjutalmat. A helyi szb minden év végén pénzjutalommal ismeri el munkámat. És aminek nagyon örültem: olvasóimtól csodaszép falinaptárt kaptam újról ajándékként.

Burom Márton

Könyvtár és közösség

Apróságok egy élüzem életéből

A kiváló munkaeredményeknek igen sok összetevőjük van. Ezek egyik legfontosabbja a jó munkahelyi közösség. III—IV. osztályú hivatalokban, bizony, nem közömbös az, hogy a hivatalvezető milyen szakembergárdát tud mozgósítani a nehezebb célokra. A dolgozók folyamatos önképzéséről, a munkahelyhez való kötődés sokrétűségéről legfőbbsször azonban csak beszélünk, kevés az ilyen irányú kezdeményezés.

Ezért sietünk hírt adni a *Nagybátony 1* postahivatalban szerzett tapasztalatokról. A jó közösségi szellem kialakításáért igen sokat tettek az itt dolgozók az elmúlt években. A postarangja, eredményei gyorsan nőttek, 1981 és 82 után idén harmadszor is elnyerték az Élüzem címet.

A hivatal dolgozói élen járnak a brigádmozgalomban is. Sok közös program erősíti az összetartozás érzését.

A hivatalban, a kézbesítők termében amolyan alkalmi klub-

bot is kialakítottak, és ha szabad a helyiség, itt tartják a brigád- és egyéb mozgalmi összejöveteleket. Bár a bátonyi postai forgalom lassan kinővi a szűkös falak nyújtotta kereteket, mégis berendeztek ebben a „klubhelyiségben” egy letéti könyvtárt is, mintegy 500 könyvvvel. A dolog érdekessége az, hogy nemcsak az itt dolgozók és a nyugdíjasok, hanem a postások gyermekei is megszerették ezt a belső szolgáltatást.

A könyvtár 55 olvasójából húszan még nincsenek 14 évesek. A gyerekek tehát bejárnak a hivatalba, és könyvválogatás közben szüleik munkájával is ismerkedhetnek.

A bátonyi postán dolgozók közérzetére ottjártunkkor számos jel utalt. *Tóth Miklós* hivatalvezető szerint a munkaerőhiány, az utánpótlás gondja nála ismeretlen fogalom. A látottak szerint ebben bizonyosak vagyunk.

— Á/ts —

Központja az alsófokú jazzoktatásnak

A Postások Erkel Ferenc Zeneiskolája, amely Budapest legrégibb zeneiskolái közé tartozik (alapítási éve: 1902), több évtizeden keresztül — hasonlóan a többi zeneiskolához — csak a klasszikus zene oktatásának adott otthont. Azonban a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola jazz tanszakának (továbbiakban szakiskola) megalakulása után egy évre, 1966-ban, az igényt és az ügy fontosságát felismerve, a klasszikus szakok mellett zeneiskolánkban is elkezdődött az alsófokú jazzképzés.

Az 1966—67-es tanévben gitár (a törzskönyv szerint 21 tanulóval), az 1967—68-as tanévben gitár és dob (55 és 15 tanulóval) oktatása indult. Az igényeknek és a lehetőségeknek megfelelően a tantárgyak és a növendékek száma évről évre fokozatosan növekedett. Ma

már zongora, gitár, bőgő, szaxofon, dob és ének szakon folyik az oktatás, és a beiratkozott hallgatók száma meghaladja a kétszázat.

A tanszak feladata a jazz-zenei műveltség megalapozása, a tanulók felkészítése az amatőr hangszeres muzsikálásra, és a tehetséges növendékek szakirányú továbbtanulásának elősegítése az állami zeneiskolákra vonatkozó nevelési és oktatási terv alapján. Már e fokon is nagy hangsúlyt kap a zenekari gyakorlat tanítása. Az általános képzésben fontos szerepe van a hangszeres és ének főtárgyak mellett a jazzelmélet és a jazzirodalom oktatásának. A jazzjáték alapjainak elsajátítása után kerül sor a zenekari gyakorlat-

ra, amelynek során a főtárgyi órán megtanult darabok és improvizációs feladatok egybehangolt begyakorlása folyik.

A tanszakon a jazz műfaj ismert fiatal muzsikusai tanítanak, akiknek munkája révén már eddig is igen sok növendék került be a szakiskolába. Az elmúlt 18 év eredményeként a zeneiskola a legjelentősebb előkészítőjévé vált a szakiskolai jazzoktatásnak, és központja lett az alsó fokú jazzképzésnek. A hallgatók nemcsak a fővárosból és környékéről járnak ide tanulni, hanem az ország távolabbi részeiről is. (Például ebben a tanévben: Dorogról, Győrből, Esztergomból, Pécsről, Székesfehérvárról, Tatabányáról.)

Az elképzelések valóra váltásához, az elért eredményekhez jelentősen hozzájárult a szakiskola pedagógiai segítségével és a Postások Szakszervezetének — mint fenntartó szervnek — rendszeres anyagi támogatása, amely lehetővé tette a színvonalas oktatás alapjainak lerakását és a fejlődés lehetőségét.

Jazzéletünk folyamatos fejlődése csak úgy képzelhető el, ha már az alapfokon is magas színvonalú oktatás folyik. Ehhez kíván a zeneiskola lehetőségeivel, adottságaival és további kitaró munkájával hozzájárulni, a jó alap megteremtéséhez a saját kis tégláját hozzátenni.

Kővári József

Hogy unokáink is láthassák...

Mesédélélőttek gyerekeknek, nyugdíjasok klubja teadélutánokkal, filmelőadásokkal, politikai iskola, nyelvtanítás, vetélkedő szervezése — mindez egy könyvtárban. Ezenkívül még kiállítás rendezése is vállalkozott Budapest 70 postahivatal szakszervezeti könyvtára. *Turi Ferenc*, a hivatal fegyveres őre mutatta be képeit népes közönségének. A megnyitó után elbeszélgettünk életéről, műveiről.

— A képzőművészettel való megismerkedésem 1968-ban kezdődött, amikor Hódmezővá-

sárhelyen a majolikagyár gipszmodellkészítő tanulója lettem. De már gyerekkoromtól érdeklődést tanúsítottam a formázás, formakészítés iránt. Erre főleg szüleim, de tanárain is felfigyeltek, és tulajdonképpen az ő javaslatukra választottam ezt a szakmát. Az itt töltött hét esztendő alatt elsajátítottam a kerámiakészítés technikáját. Klígl Sándor szobrászművész volt annak a mintázó szakkörnek a vezetője, amelynek én is tagja voltam. A Dózsa-évfordulóra hirdetett megyei pályázatra ké-

szített kispasztikámat ki is állították.

— 1975-ben visszakérültem szülővárosomba, Csongrádra. Ez a körülmény nemcsak a pályámban, hanem érdeklődési körömben is nagy változást hozott. Ekkor kezdtem komolyabban festegetni. Nagyon nagy hatással volt rám a város környékének sok természeti szépsége, a Tisza varázsa, a táj hangulata, a barátságos tanyavilág.

— 1977-ben rendes sorkatonai szolgálatra bevonultam, de szerencsémre parancsnokaim lehetővé tették, hogy itt is folytassam képzőművészeti tevékenységem. Itt vált számomra világossá, hogy már nem tudok a festésettől elszakadni.

— *Hogyan került fel Budapestre?*

— Négy évvel ezelőtt megismerkedtem, és mivel feleségem zenei pályára készült, én pedig a Képzőművészeti Főiskolára szerettem volna jelentkezni, egy idős bácsi gondozását vállaltuk. A körülmények nem tették lehetővé elképzeléseink valóra váltását. 1981-ben kerültem Budapest 70 postahivatal fegyveres őrségéhez. A munka-beosztásomból adódó szabad időt feleségem tehermentesítésére tudtam fordítani.

— *Mikor kezdett újra festeni?*

— Csak a múlt évben. A jelenlegi kiállításom képanyaga is részben az azóta készült műveimből áll.

— *Milyen technikával szeret dolgozni?*

— Az olajat szeretem a legjobban, itt érzem magam legotthonosabban. 1980-ban a zebegényi képzőművészeti szabadiskolán közelebből megismerkedtem az akvarelltechnikával, s attól kezdve, ha a hangulat és a téma úgy kívánja, ezt a festészeti módot választom. A Zebegényben töltött idő arra is jó volt, hogy kapcsolatot teremthessek festőművészekkel. Sajnos, arra módomban nem volt, hogy nevesebb művészlet mester-tanítvány viszonyba kerüljek.

— *Úgy tudom, már voltak kiállításai.*

— Igen. Négy önálló kiállításom volt szülővárosomban, de részt vettem közös kiállításokon is: Szentesen, Kiskunfélegyházán és Csongrádon.

— *Tervei?*

— Szeretném folytatni azt az utat, amelyet elkezdtem. A továbbtanulással kapcsolatos elképzeléseinket nem tudtuk valóra váltani, ezért úgy döntöttünk a feleségemmel, hogy visszamegyünk Csongrádra, s ott szeretnénk folytatni a témaújítást, és megőrizni a tanyai tájak egyre pusztuló, még eddig megmaradt szépségeit.

Horváth Károly

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS énekkarok alakítására

A SZOT kulturális, agitációs és propagandaosztálya és a Kórusok Országos Tanácsa hazánk felszabadulása 40. évfordulójának tiszteletére pályázatot hirdet munkás- és ifjúság-énekkarok, kiváltképp férfi- és fiúkorosok alakítására.

A pályázat célja az, hogy a magyarországi munkás-énekkari mozgalom hagyományait felelevenítve szélesítse a kórusmuzsikát értő, szerető és művelő fiatalok körét.

A pályázat feltételei:

1. A pályázaton részt vehet minden üzem, vállalat, intézmény, ipari vagy mezőgazdasági szövetkezet, amely az új énekkart erkölcsileg támogatja, önállóan vagy más szervekkel közösen fenntartásáról gondoskodik.

2. A megalakuló énekkarok lehetőleg 30—40 főnyi tagsággal kezdjenek munkához! Törekedjenek arra, hogy tagjaik többsége 30 évnél ne legyen idősebb!

Üzemi énekkar esetén tagjai többnyire az üzem, a vállalat fizikai dolgozói és az ő hozzátartozói legyenek! Kíváncsinos, hogy a kórusban az üzem, vállalat szakmai utánpótlási bázisát jelentő szakmunkásképző intézet, vagy szakközépiskola tanulói is részt vegyenek.

3. Alapkövetelmény, hogy az új énekkar legyen képes népdalcsokrok, mozgalmi és tömegdalok előadásán kívül egyszerű, két-három szólamú művek — beleértve a kortárs muzsika ilyen alkotásait is — bemutatására;

— kapcsolódjon a munkahely kulturális életéhez, és segítse elő az együttes közösségi tevékenységének kibontakozását, ismereteik bővítését, a társművészetekkel való ismerkedést.

4. Azoknak az énekkaroknak pályázatát fogadjuk el, amelyek a felhívás megjelenése után alakultak. Az énekkarok művészi és közösségi tevékenységét 1985 első negyedévében szakértői testület értékeli, és a megjelölt feltételeknek megfelelő együtteseket — teljesítményüktől függően — 10—20 000 forint jutalomban részesíti.

A legkiválóbbak jutalomhangversenyét 1985 áprilisában rendezik meg.

5. A pályázatra alakuló énekkarok 1984. október 1-ig jelentkezzenek a KÓTA Titkárságán Budapest, Vörösmarty tér 1., 1370. A borítékra írják rá: SZOT-KÓTA kóruspályázat.

A jelentkezéshez szükséges űrlapok beszerezhetők: a Kórusok Országos Tanácsánál, a KÓTA megyei szervezeteinél, az iparági-ágazati szakszervezeteknél, a szakszervezetek megyei tanácsánál, a Szakszervezetek Budapesti Tanácsának kulturális, agitációs és propagandaosztályán.

Felkérünk minden szakszervezeti szervet, valamint megyei kórusszervezetet, hogy adjanak ösztönzést az új énekkarok megalakulásához, nyújtson szervezeti és szakmai segítséget a pályázaton részt vevőknek.

Kórusok Országos Tanácsa
Titkársága

SZOT kulturális, agitációs
és propaganda osztálya

Szükségesnek tartják a mozgást

Példát mutatnak a miskolci szállítási üzem dolgozói

A munkahelyi olimpiai mozgalomban részt vevő postai üzemek 1983. évi sportmunkáját szakszervezetünk titkársága a közelmúltban értékelte. A Miskolci Postaigazgatóság gépjármű-szállítási üzemé az elmúlt évi sportteljesítményével az élen járók közé került. A II. kategóriában harmadik helyezést ért el, és 6000 forint pénzzutalomban részesült. A központi keretből juttatott anyagi elismerést a kollektíva tömegsportjának fejlesztésére, felszerelés és sportszer vásárlására lehet felhasználni.

A jó eredmény jó szervező munkát is bizonyít. Hogy minél többet megtudjunk az üzem sportéletéről, munkahelyükön kerestük fel a tömegsportmozgalom legtevékenyebb szervezőit: Kelemen János szb-titkárt, Tóth Ferenc sportfelelőst és Szerbin Ágnes KISZ-titkárt. Beszélgetésünk nyomán kibontakozik az üzem sportélete.

— *Hány dolgozója van az üzemnek, milyen a szervezett-ség és a sportolók aránya?*

— Az üzemnek — mondja Kelemen János — Borsod-Aba-új-Zemplén, valamint Heves megyében összesen 11 helyszínen: Miskolcon, Ózdon, Kazincbarcán, Szerencsen, Sárospatakon, Sátoraljaújhelyen, Léninvárosban, Egerben, Füzesabonyban, Hatvanban és Gyöngyösön van telephelye. A létszám 462, ebből csak 47 a nő-dolgozó. A szervezettség 98,1 százalékos. A sportmozgalomban 85-en vesznek részt. Rend-

szesen sportolni csak a nagyobb telephelyeken lehet. A kisebbek a postahivatalok sportrendezvényeihez csatlakoznak. Ezeket a körülményeket figyelembe kell venni, amikor a sportmozgalom szervezettségét méréseink az üzem-nél.

— *Milyen a legkedveltebb sportágak?*

— A kispályás labdarúgás, az asztalitenisz és a sakk. Újabban egyre jobban kedvelik a tollaslabdát.

— *Milyen kiemelkedőbb rendezvényeik voltak a közelmúltban, és milyen eredményeket értek el?*

— A kispályás labdarúgásban évek óta elsők vagyunk az igazgatóság területén. 1982-ben a tömegsportnapon labdarúgásban és asztaliteniszben, valamint sakkban is elsők lettünk. A Miskolc városi KISZ-kupában számos induló közül a negyedik helyezést értük el. Az igazgatósági szinten megrendezett sakk- és asztalitenisz-versenyen is indult üzemünk. Ezen a versenyen sakkban Váradi József lett az első, asztaliteniszben pedig Kaló Béla hozta el az első helyezést. Mindketten üzemünk dolgozói. Egyébként a tszb, a KISZ és az igazgatóság által szervezett versenyekre minden esetben benevezünk, részt veszünk a rendezvényeken, és az általunk képviselt sportágakban általában jó eredményt érünk el.

— *Az említetteken kívül igyekszünk ápolni a nemzetközi*

sportkapcsolatokat is. Jó sporttársi kapcsolatot tartunk a rozsnyói kispályás labdarúgó-csapatával, és kétévenként megmérkőzünk. Az utóbbi évek során három ízben találkoztunk, és csapatunk mindhárom esetben győztesként hagyta el a pályát.

— *Edzéseinket munkaidő után, egymás közötti házi versenyeken tartjuk.*

— *Gyalogtúrákat, kirándulásokat szervez-e az üzem?*

— Természetesen. Ezen a téren fő szervező a velünk szoros együttműködő KISZ-titkárunk, Szerbin Ágnes. Az elmúlt év májusában sikeres gyalogtúrát rendeztünk a Bükkben. A résztvevők száma meghaladta az ötvenet. De hasonlóan sikeres volt az augusztusban rendezett második bükki gyalogtúra is, amelyben mintegy negyvenen vettek részt. Júliusban

igen jó hangulatban zajlott le a kétnapos zempléni kirándulás is. Igen kellemes téli rendezvénynek számított a bukkszentkeresztesi szánkótúra.

— *Az a jó, hogy a dolgozók között sok a fiatal, így a nehéz körülmények ellenére is aránylag könnyebb a szervezés — nyilatkozik Szerbin Ágnes.*

Mivel Kelemen János szb-titkár csaknem húsz éve látja el tisztségét, és igencsak ismeri a szakszervezeti élet minden területét — így a sportot is —, további kérdéseket teszünk fel az üzem sportéletével kapcsolatosan:

— *Milyen a kapcsolata az szb-titkárnak a sportfelelőssel?*

— Nagyon jó. Ő kezdeményez, mi pedig Szerbin Ágnessel együtt — tekintve, hogy Tóth Ferenc sportfelelős gépkocsivezető — igyekszünk a rendezvények megszervezésé-

A rozsnyói „túrán”

ben a legmesszebbmenőig támogatni. Ebben az üzem vezetői is segítenek. Sportmunkánkhoz jó irányítást és anyagi támogatást kapunk az tszb-től.

— *Mire kívánják felhasználni a szakszervezetünk központjától kapott 6000 forintot?*

— A legnépszerűbb sportágak felszereléseinek gyarapítására, hogy minél több dolgozót vonhassunk be a sportolásba, és minél szélesebb körűvé váljék üzemünknel a tömegsportmozgalom.

Tóth Ferenc sportfelelőssel az igazgatóság gépkocsivezetőinek pihenőjében találkoztunk. Megnyerő külsejű, igazi sportoló alkat. Megtudtuk, hogy 1974-től sportfelelős. Tényleges sportoló, 16 éve labdarúgó, NB II-es csapatban játszik jelenleg is. Tőle is az üzem sportéletéről kérdezősködünk.

— *Mi a szervezési módszere? Hogyan tudja tartani a kapcsolatot a különböző telephelyek dolgozóival?*

— Majdnem minden telephelyen beszerveztem egy sportmegbízottat, aki segítségemre van a helyi szervezésben. Velük főleg telefonon tartom a kapcsolatot. A legeredményesebben működő megbízott Szarvas József és Papp II. Sándor. Rajtuk kívül igen határozott támogatást ad Kelemen János szb-titkár és Szerbin Ágnes KISZ-titkár is.

— *Véleménye szerint minek köszönhető az eddig elért szép sporteredmények?*

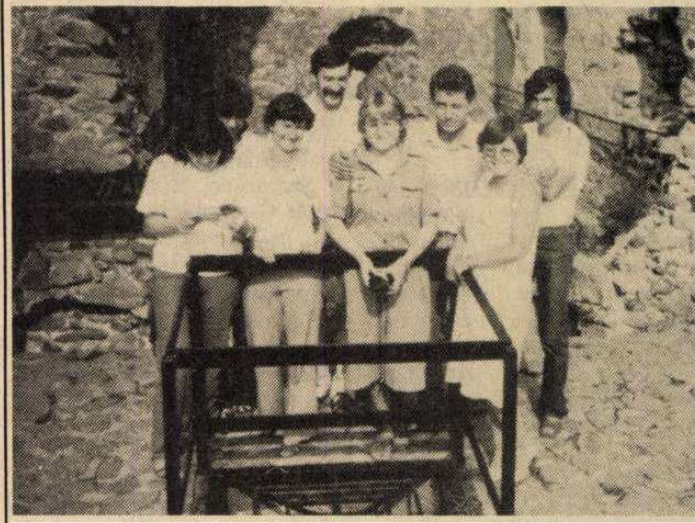
— Úgy gondolom, egyre több dolgozónk felismeri, hogy szükség van a mozgásra, és így nem áldoztatnak minősíti, ha szabad idejében sportol. Ezt egyébként a gépkocsivezetők, szerelők és adminisztratív dolgozók nem túl sok mozgást igénylő munkamódja is indokolja.

— *Hogyan készülnek az elkövetkezendő tömegsportnapokra, a munkahelyi olimpiára?*

— Már megkezdődött a felkészülés. Volt egy kispályás házi labdarúgó-mérkőzésünk a gépkocsivezetők és a szerelők között. Benevezünk a városi labdarúgó-bajnokságba. Lesznek asztalitenisz és sakk válogató versenyek. Tervezzük ez évben is sportnapokat, gyalogtúrákat és kirándulásokat. Szeretnénk jobban kihasználni az új sportpálya lehetőségeit. Azt akarjuk, hogy a sport még nagyobb szerepet kapjon a dolgozók szabad idő programjainak kialakításában. Reméljük, hogy ebben az évben még nagyobb jelentőséget kap a sportolás dolgozóink életében.

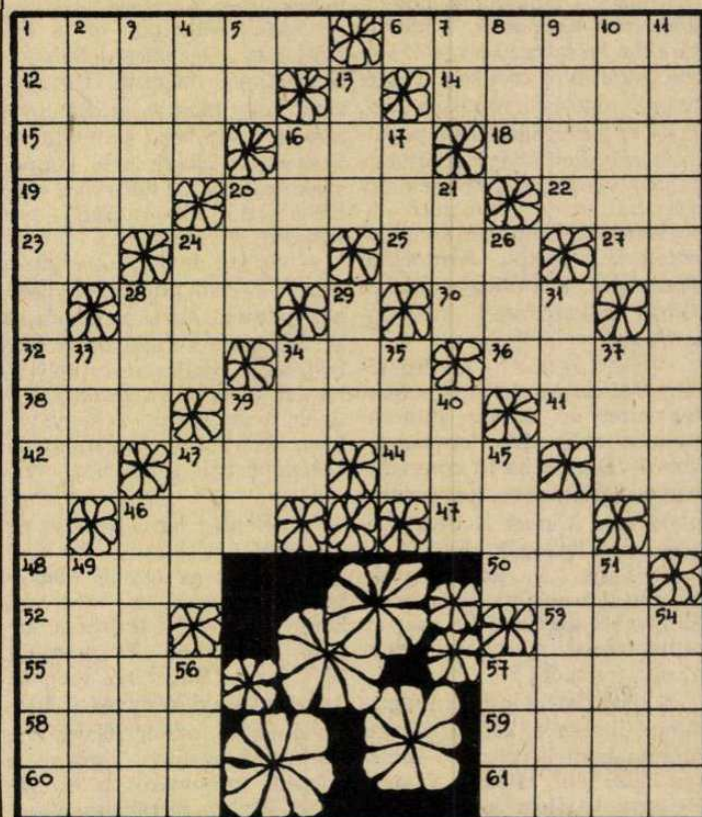
Céljuk megvalósításához jó munkát és jó egészséget kívánunk.

— Horváth —

Várlátogatáson

TAVASZ VAN

Megszabadultunk a téltől, végre itt a tavasz. Keresztrejtveünkben ezt a szép évszaktot idézzük.

VÍZSZINTES:

1. Befedő. 6. Itt ered az Eufrátesz. 12. Női név. 14. A tavasz római istennője. 15. Ilyen baci-lus is van. 16. Mesterséges nyelv. 18. A fényképezésnél használt szerkezet (ford.). 19. Az Elektromodul névbetűi. 20. Változatos fényhatású textil. 22. Versműfaj. 23. Idegen igen. 24. Kecskelábú isten. 25. Művészet franciául. 27. Latin száz. 28. Egymásutániság. 30. Fontos fém. 32. Kuruc brigádéros. 34. Irányítószáma: 2862. 36. Szíu betűi keverve. 38. Nyelvtani fogalom. 39. Boráról nevezetes balatoni község. 41. A szanszkrit is e nyelvcsoporthoz tartozik. 42. Kérdőszó. 43. A toll művésze. 44. Ideiglenes letartóztatási helyiség névelővel. 46. Latin én. 47. Olaszország, Románia, Luxemburg gépjárműveken. 48. Szálkás húsú hal. 50. Nemzetközi találkozó. 52. A függőleges 31. keresztnéve. 53. Török főtisztviselő volt (ford.). 55. Gépkocsimárka. 57. A labdarúgás fekete csillaga. 58. Mutatószó. 59. Élelmiszer. 60. Nem enged. 61. Ázsiai állam.

— *Bánhidi —*

szóban terjedő történet. 3. Mértékegységekben ezerszeres jelent. 4. Becézett női név. 5. Rádium. 7. A Francia Köztársaság nevének rövidítése. 8. ... föld. 9. Régi idők (ford.). 10. Ömlő, zúduló. 11. Wagner Walkürjében éneklő Siegmund. 13. ... regénye. 16. Villamos töltésű anyagi részecske. 17. Időegység. 20. Időhatározó szó. 21. Az állítást alátámasztja. 24. A Hol-ló című vers írója. 26. A hét vezér egyike. 28. Szolmizációs hang. 29. Folyó a SZU-ban. 31. Április bolondja címmel szindarabot írt. 33. Dohányzik (költ). 34. Régi úrmérték. 35. ... carte. 37. Német és. 39. Időmértő (ford.). 40. Fialat. 43. Szófaj. 45. Alattomos. 46. Étel. 49. Sajtjáról híres holland városból való. 51. Hidegben. 54. Áprilisban ünnepli névnapját. 56. Tárgy és mutatószó. 57. Mesterember.

Beküldendő a vízszintes 14., a függőleges 1., 11. és 31. alatti megfejtés.

Beküldési határidő: június 10.

Előző rejtélyünk helyes megfejtése: *Látogass meg engem is, víg örök suhanc.*

Könyvtalványt nyertek: Bércesi Ibolya (Esztergom), Fegyveres Ferenc (Budapest), Molnár Jánosné (Tatabánya), Vajda Márta (Sopron), Zele Tibor (Füzesabony).

Sakk emlékverseny

A Debreceni Postás SE és a tszb sportbizottsága április 7-én „Erdős Ferenc” sakkemlékversenyt rendezett. A versenyen a Debreceni Postaigazgatóság három megyéjéből tizenegy szakszervezeti bizottság útján benevezett 28 férfi és 5 nő vett részt.

Zsáky Zoltánnak, a PSE elnökének megnyitója után a férfiak svájci rendszerben, 9 fordulóban, a nők körmérkőzéseken mérték össze tudásukat. A szellemi torna a következő eredménnyel ért véget:

Férfiak: 1. Gergely János, 7 pont (RTV, Debrecen), 2. Kerkényi István, 7 p. (Nyíregyháza 1), 3. Szatmári Imre, 6,5 p. (Szállítási Ü.), 4. Szíva Jenő, 6,5 p. (Postaigazgatóság), 5. Kádár György, 6,5 p. (Postaigazgatóság), 6. Valicskó Béla, 6 p. (RTV, Debrecen).

Nők: 1. Papp Júlia, 3 p. (Postaigazgatóság), 2. Krempner Anna, 2,5 p. (Távközlési Ü.), 3. Kozempel Emőke, 2 p. (Postaigazgatóság).

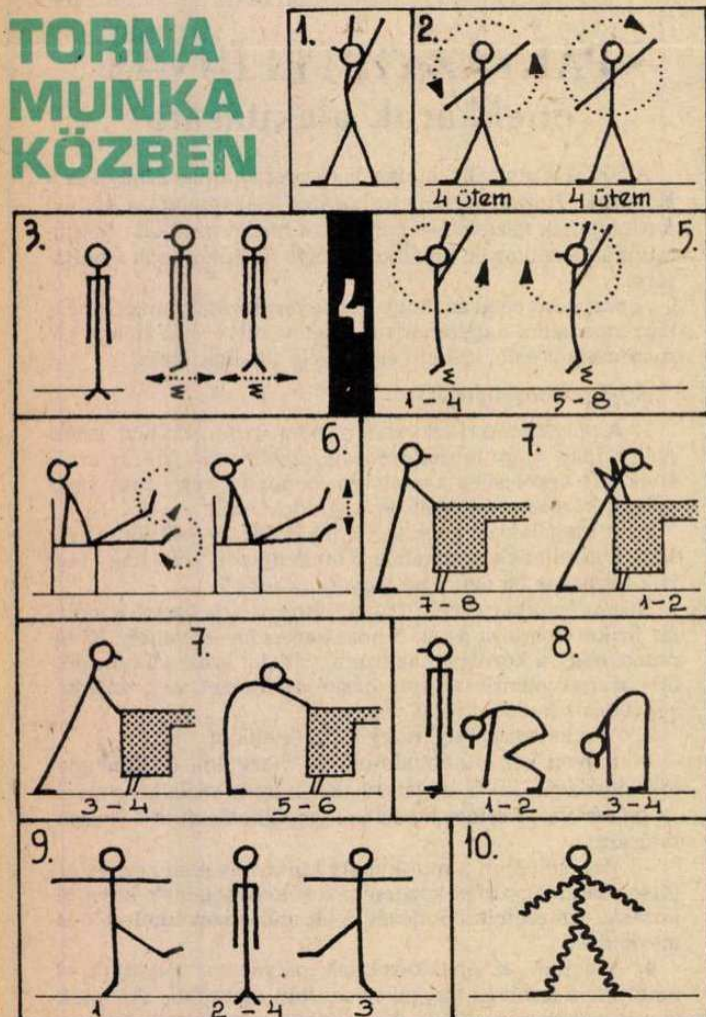
Az 1—3. helyezettek tárgyalomban részesültek, ugyanakkor az első hat helyezett oklevelet kapott.

Az „Erdős Ferenc” emlékversenyre kiírt vándorszerleget p. (RTV, Debrecen), 2. Kerkényi István, 7 p. (Nyíregyháza 1), 3. Szatmári Imre, 6,5 p.

Kozempel Zsuzsa

POSTÁS DOLGOZÓ
A postások szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: BENDA ISTVÁN
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest XIII., Váci út 73. Telefon: 497-950
Levél cím: Budapest, Postafiók 43. 1553
Egyszámú kiadás: MNB 215-51 628
Felelős kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 18 Ft
84-2502. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 02330-3701

TORNA MUNKÁK KÖZBEN

1. Kiinduláshelyzet: terpeszállás. 4. ütemen keresztül kar-emelés, nyújtózkodás, mely be-légzéssel és kilégzéssel.

2. Kiinduláshelyzet: terpeszállás, jobb kar magastartásban. 4 ütemen keresztül malomkör-zés előre, 4 ütemen keresztül malomkörzés hátra.

3. Kiinduláshelyzet: alapál-lás. Szökdelés előre-hátra-jobb-ra-balra; minden irányba négy-szer.

4. Helybenfutás 30 másod-percig.

5. Kiinduláshelyzet: alapál-lás. 1—4. ütem: karkörzés előre szökdeléssel. 5—8. ütem: karkörzés hátra szökdeléssel.

6. Kiinduláshelyzet: lebegő-ülés a széken, lábak kis terpesz-

ben. 4 ütemen keresztül boka-körzés, 4 ütemen keresztül fű-gőleges ollózás.

7. Kiinduláshelyzet: támasz az asztalon. 1—2. ütem: karhaj-lítás. 3—4. ütem: karnyújtás. 5—6. ütem: csípőtámasz hátra. 7—8. ütem: kiinduláshelyzet.

8. Kiinduláshelyzet: alapál-lás. 1—2. ütem: guggolásban rugózás. 3. ütem: törzshajlítás előre. 4. ütem: alapállás.

9. Kiinduláshelyzet: alapál-lás. 1. ütem: karlendítés oldalsó középtartásba, bal láb emelése oldalt. 2. ütem: alapállás. 3. ütem: karlendítés oldalsó középtartásba, jobb láb emelése oldalra. 4. ütem: alapállás.

10. Kar és láb rázogtatása, izomlazítás.

Hamar Gábor